

[1982 பிப்ரவரி 17]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன் வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(எ) இந்திய தண்டனைச் சட்டக்கோவை குற்றவியல் நடைமுறை விதிக்கோவை (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்டமுன்வடிவு 1982 திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத்தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

“ஆளுநர் அவர்களால் 20-9-1981-ஆம் தேதியன்று பிறப்பிக்கப்பெற்ற 1981-ஆம் ஆண்டு இந்திய தண்டனைச் சட்டக்கோவை, குற்றவியல் நடைமுறை விதிக்கோவை (தமிழ்நாடு திருத்த) அவசரச் சட்டத்தை (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் எண். 12/1981) இப்பேரவை நிராகரிக்கிறது”
திருத்தம் முறைப்படி வழிமொழியப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

“1982-ஆம் ஆண்டு இந்திய தண்டனைச் சட்டக் கோவை, குற்றவியல் நடைமுறை விதிக்கோவை (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்டமுன்வடிவு* எண். 3/1982 ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெறவேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. ரகுமான்கான் அவர்களின் தீர்மானமும், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானமும் அவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பெற்றுள்ளன.

[இரவு 6-10]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கக் கூடிய இந்த சட்ட முன்வடிவை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக நான் கடுமையாக எதிர்க்கிறேன்.

பத்திரிகைகளுடைய உரிமையைப் பறிப்பதற்காக கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்த சட்டமுன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப் படக்கூடிய இந்த நாள் சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளில் ஒரு துக்க நாள். ஒரு கறுப்பு நாள் என்று நான் வருத்தத்தோடு இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சட்டமன்றத்திலே எதிர்க்கட்சிகள் இன்னின்ன முறையில் பேசினார்கள்; வெளியிலே இப்படி எல்லாம் பேசினார்கள் என்று பத்திரிகைகளிலே போடுவார்கள். ஆனால் இனிமேல் அந்தச் செய்திகளை வெளியிடும் பத்திரிகைகளின் உரிமை படுகொலை செய்யப்படுகிறது. பத்திரிகை உரிமை பறிமுதல் செய்யப்

*1982 பிப்ரவரி 8ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

128-328-24

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1982 பிப்ரவரி 17]

படுகிறது. இங்கே நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்தச் சட்டம் இந்தியன் பினல் கோடு 292 (ஏ)-க்கு ஒரு திருத்தம் கொடுக்கிறது. அந்தப் பிரிவைத் திருத்துவதற்காகக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் இந்தச் சட்டத்தை. ஏற்கெனவே இந்தியன் பினல் கோடு சட்டத்தில் பத்திரிகைகளாக இருந்தாலும், சுற்றறிக்கைகளாக இருந்தாலும், சஞ்சிகைகளாக இருந்தாலும் அவைகளிலே கீழ்த்தரமாக எழுதினாலும், அவதூறாக எழுதினாலும், முறைகேடாக எழுதினாலும், சுமப்பந்தப்பட்டவர்கள் யார் வேண்டுமானாலும், சர்க்கார் உட்பட வழக்குத் தொடுக்கலாம் என்ற அதிகாரம் இருக்கிறது; தண்டிக்கப்படலாம். ஏற்கெனவே இருக்கிற சட்டத்தில் இந்த விதிகள் இருக்கின்றன.

இப்போது நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தில் எப்படி கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் என்றால், ஏற்கெனவே இருக்கிற இந்தியன் பினல் கோடு சட்டம் 292 (ஏ)-க்கு கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் திருத்தச் சட்டத்திலே சொல்லியிருக்கிறபடி ஒருவர் கைதானால் ஜாமீனில் வரமுடியாது, 5 ஆண்டுக்கு உள்ளே இருக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே இருந்தச் சட்டத்தில் ஒருவர் கீழ்த்தரமாக எழுதினால், அவதூறாக எழுதினால் அவர்மீது வழக்குத் தொடரலாம். அப்படி வழக்குத் தொடருகிறபோது குற்றம் சுமத்தப்பட்டவர் ஜாமீனில் வெளியே வரலாம், தான் குற்றவாளி அல்ல என்று வாதிடலாம். ஆனால் இப்போது நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டத்தில் எப்படி இருக்கிறது என்றால் யார்மீது வேண்டுமானாலும், கீழ்த்தரமாக எழுதினார், அவதூறாக எழுதினார், பழித்து எழுதினார் என்று சொல்லி ஒரு பத்திரிகையை வெளியிடுகிறவரையோ அல்லது பத்திரிகை ஆசிரியரையோ கைது செய்யலாம். அப்படி கைது செய்தால் அவர் 5 ஆண்டுக்காலம் உள்ளே இருக்க வேண்டும். இது கடுமையான சட்டம், கடுமையான தண்டனை, அவர் ஜாமீனிலும் வர முடியாது. இதற்கு முன்னாலே இருந்தச் சட்டத்தில் ஜாமீனில் வரலாம், வாதிடலாம்; தண்டனை இரண்டு ஆண்டுகள் தான். அதுவும் நீதிமன்றம்தான் தீர்ப்பு வழங்க முடியும்.

இப்போது 5 ஆண்டுத் தண்டனை, ஜாமீனில் வரமுடியாது என்று சொல்லுகின்ற சட்டத்திலே யார் தீர்ப்பு கூறுவது? யாரிடத்திலே அந்தச் சட்டத்தைக் கொடுக்கிறீர்கள்? அவதூறாக எழுதினார், கீழ்த்தரமாக எழுதினார், தரக்குறைவாக எழுதினார் என்று யார் தீர்மானிப்பது? உங்கள் அதிகாரிகள் தான் அதை தீர்மானிக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட அதிகாரம் போலீசாருக்கு கொடுக்கப்பட்டால், இப்படிப்பட்ட அதிகாரம் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டால், சர்க்கார் இந்தச் சட்டத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்தியது ஆகாதா அல்லது தவறாகப் பயன்படுத்தமாட்டார்களா என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 17]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

அரசியல் உள்நோக்கத்தால், அரசியல் காழ்ப்பு உணர்ச்சியால் இந்தச் சட்டத்தை நீங்கள் தவறாகப் பயன்படுத்தமாட்டீர்களா என்பதற்கு கடந்த கால அனுபவங்கள் தெளிவாக இருக்கின்றன. ஏற்கெனவே இருக்கிற சட்டத்திலே நடவடிக்கை எடுக்க, தகுந்த தண்டனை வழங்க இடமிருக்கிறபோது 5 ஆண்டு தண்டனை, ஜாமீனில் வரமுடியாது என்று கொண்டுவந்திருக்கிற இந்தச் சட்டம், பத்திரிகை கொலை செய்யும் இந்தச் சட்டம் எந்தவகையில் நியாயம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

சர்க்காருடைய கொள்கை தவறானது என்று பத்திரிகையில் எடுத்துச் சொல்லக்கூடாதா? அமைச்சர்கள் தவறு செய்தார்கள் என்று பத்திரிகைகளிலே எழுதக்கூடாதா? ஆளும் கட்சி தவறு செய்தால் அதை பத்திரிகை சுட்டிக்காட்டக் கூடாதா? உங்கள் திட்டங்களை குறை இருந்தால் அதைச் சொல்லக்கூடாதா? உங்கள் அதிகாரிகள் தவறு செய்தால் அதையும் பேசக்கூடாதா? அரசாங்க அதிகாரிகள் பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே எவ்வளவோ சொல்லியிருக்கிறார்கள், வெளியிலேயும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவதூறாகச் சொல்கிறார் என்று அந்த அதிகாரிகள் வழக்கு போட முடியுமா? அந்த அதிகாரிகள் நீதிமன்றம் போக முடியுமா? வழக்குப் போட்டால் அந்த அதிகாரி பதவியில் இருக்க முடியுமா? அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லையே இப்படிப்பட்ட ஒரு பயங்கரமான சட்டமாக இது இருக்கிறது. அவதூறாக எழுதினார் என்று சொல்லி ஒருவர் கைது செய்யப்பட்டால் அவர் ஜாமீனில் வரமுடியாது, 5 ஆண்டு ஜெயில் என்றால் இது எவ்வளவு கடுமையானச் சட்டம்? இது நியாயம் தானா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

இன்று காலையிலே கூட இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் மிகத் தெளிவாக எழுதியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் அனுமதித்த 10 பிளண்டிங் யூனிட்களில் மிகப்பெரிய தவறு நடந்திருக்கிறது என்று பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. அதைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக இன்கம் டாக்ஸ் டிபார்ட்மென்ட்டிலிருந்து ரெய்டு செய்து ஒரு இலட்சம் ரூபாய் சீஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது; பல்வேறு ரிக்கார்டுகள் சீல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு எஸ். இராகவானந்தம்: ரெய்டு என்றால் என்ன என்பதை விளக்குவார்களா?

திரு. அ. ரகுமான்கான் துணைத் தலைவரவர்களே, நான் சொல்வது ரெய்ட். Raid அடுத்து நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு விளக்குவதற்காகச் சொல்கிறேன். அவர்கள் என்ன என்று கேட்டார். தமிழ்நாட்டிலே உள்ள இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகை போன்றவைகளை எல்லாம் அவர்கள் அதிகமாகப் படிப்பதற்கு வாய்ப்பு இருந்திருக்காது.

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. அ. ரகுமான்சான்]

[1982 பிப்ரவரி 17]

என்று அந்தப் பத்திரிக்கையிலே வருகின்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அந்தப் பத்திரிகைகளில் உள்ளது எல்லாம் வேண்டாம்.

திரு. அ. ரகுமான்சான்: துணைத் தலைவரவர்களே, பத்திரிகையிலே இப்படி செய்தி வருகின்றது என்றுதான் சொன்னேன், மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் கூட இப்படி பத்திரிகைகளை ரெஃபர் பண்ணி இருக்கிறார்கள்.

திரு. துரைமுருகன்: பத்திரிகைகளில் வந்ததை அவர் கோட்பண்ணிச் சொல்லி இருக்கிறார். இது தப்பா?

திரு. அ. ரகுமான்சான்: துணைத் தலைவரவர்களே, பத்திரிக்கையிலே எங்களைப் பற்றி அவதூறாக எழுதுகிறார்கள், கேவலமாக எழுதுகிறார்கள். கீழ்த்தரமாக எழுதுகிறார்கள் என்றெல்லாம் முதலமைச்சர் அவர்கள் குற்றம் சுமத்துகிறார். இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையிலே எழுதப்பட்டிருக்கின்றதே, ரெய்ட் செய்யப்பட்டது. கோதனையிடப்பட்டது. ஒரு இலட்சம் ரூபாய் எடுக்கப்பட்டது என்றெல்லாம் எழுதி இருக்கிறார்களே, நான் கேட்கிறேன் இது தவறா? அவதூறா? அப்படி என்றால் இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிக்கையின் மீது நாளைக்கே வழக்கு போடுங்கள். நான் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. அவதூறு என்று அவர்களைக் கைது செய்வீர்களா? நான் பெய்லபிள் என்ற வகையிலே கைது செய்வீர்களா?

நான் இன்னொன்றையும் கேட்கவிரும்புகிறேன். உங்களுடைய தவறுகளை எடுத்துச் சொன்னால் அவற்றை அவதூறு என்று சொல்லி அந்த சட்டத்திற்குள்ளே ஒளித்துக் கொள்ள கூடாது. அதைப் போலவே எதிரொலி பத்திரிகையைப்பற்றிக் கூட மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மேலவையிலே பேசினார்கள். எதிரொலி பத்திரிகை அவதூறாக எழுதினால் உண்மைக்குப் புறம் பான செய்திகளை எழுதினால் எப்படி பொறுத்துக் கொள்ள முடியும். எனவே அதற்கு சட்டம் தேவை என்று சொல்கிறார். நான் ஆதரவுர்வமாகவும் அதிகார பூர்வமாகவும் இங்கே செல்கிறேன். எதிரொலி பத்திரிகையில் எழுதியது பர்த்தாரதி என்ற ஒரு டாக்டர். அவர் எம். எஸ். ஆர்த்தோ. அவருக்கு இடம் கொடுக்கப் படாமல் ஒழுக்கினங்கள் நாடபெற்றிருக்கின்றன. இன்னும் சொல்லப்பேனால் செலக்ஷன் கமிட்டியிலே இருக்கக்கூடிய உறுப்பினர்களுக்கு சொந்தக்காரர்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கின்றது, இது முறை கேடு. இது ஒழுங்கீனம் என்று இந்தியாவின் உடைய சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு வழங்கி இருக்கின்றது. இதை எதிரொலி பத்திரிகை எழுதியது. அமைச்சர் ஹண்டே அவர்களுக்கு எதிராக எழுதியது. நான் கேட்கிறேன். இது அவதூறா? இது கீழ்த்தரமா?

1982 பிப்ரவரி 17]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

ஆகவே மக்கள் மத்தியிலே உங்களுடைய தவறுகளைத் தெளி வாக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்த கடுமையான சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, இண்டியா டுடே என்ற பத்திரிகை எழுத வில்லையா? எரிசாராயத்தைப் பற்றி எழுதவில்லையா, கப்பல் பேரத்தைப் பற்றி எழுதவில்லையா? பிளிட்ஸ் பத்திரிகையும், சண்டே பத்திரிகையும் எழுதவில்லையா? உங்கள் சட்டம் அவர் களை என்ன செய்ய முடியும்? நான் கேட்கிறேன், வழக்கு தொடுக்க முடியுமா? இன்றைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்களே, 5 ஆண்டுகள் உள்ளே இருக்க முடியும் என்று, இதற்குள்ளே நுழைய முடியுமா? அப்படி உங்களுக்கு நிச்சயமாக முடியும் என்று சொன்னால் அந்தக் காரியத்தைத் தாராளமாகச் செய்யலாம். இதிலே ஆப்டெக்ட்ஸ் அண்ட் ரீசன் என்று குறிப்பிட்டு இருக் கிறீர்கள். ஆனால் அபாசமான, கீழ்த்தரமான, அவதூறான பத்திரிகைகளை வெளியிடுவதையும் சஞ்சிகைகளை வெளியிடுவ தையும் பற்றி அரசின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கின்றது. ஆகவே தான் இந்த அவதூறான, கீழ்த்தரமான தப்பைக் கண்டிப்பதற் காக நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக இந்த அவசரச் சட்டத்தை நாங்கள் இன்றைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். என்று நீங்கள் குறிப்பிடுகிறீர்கள். அப்படியானால் நான் உங்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறேன். மூக்குத்தி என்ற பத்திரிகை வெளிவருவது அரசின் கவனத்திற்குத் தெரியாதா? காமம் என்ற பத்திரிகை வெளிவருவது அரசுக்குத் தெரியாதா? மாயா என்ற பத்திரிகை வருகிறதே, அது அரசுக்குத் தெரியாதா? அவைகளிலே இருப்பது எல்லாம் ஆபாச மாகத் தெரியவில்லையா?

மாண்புமிகு திரு எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பத்திரிகையாக இருந்தாலும், புகைப்படமாக இருந்தாலும் அதை அவையிலே காட்டுவதற்கு முன்னாலே தங்களுடைய அனுமதி பெற்றுத்தான் காட்டப்படுவது வழக்கம். ஆனால்

இதை எல்லாம் எப்படி அலவ் பண்ணுகிறீர்கள்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நான் அப்போதே சொன்னேன் நீங்கள் இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிக்கையைப் படித்தபோது கூடச் சொன்னேன். இப்படி அவையிலே கொண்டு வந்து காட்டுவதற்கு முன் என்னுடைய அனுமதியைப் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று. ஆகவே அதை விட்டுவிட்டு மற்ற விஷயங்களைப் பேசுங்கள் (குறுக்கீடுகள்—குழப்பம்)

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அற்றப்பெற்றது.

[1982 பிப்ரவரி 17]

(இரவு 6.20)

திரு. இரா. முத்தையா: துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் ஏதேதோ படங்களை காட்டுகிறார், பத்திரிகைகளை வைத்திருக்கிறார். அவைகளையெல்லாம் அவையிலே காட்டுவதற்கு தாங்கள் அனுமதிக்கிறீர்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நான் அவைகள் எதையும் அனுமதிக்கவில்லை. அவர் மேற்கொண்டு, பில்லில் பேசலாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. து. புருஷோத்தமன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது, அவைகளையெல்லாம் அனுமதிக்கலாமா என்று உங்களுக்கே கட்டளை பிறப்பிப்பது போல பேசுகிறாரே, அப்படி பேசுவது சரிதானா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: யாரும் எனக்கு உத்தரவு போடவில்லை. ஒரு விஷயத்தை அவருடைய சார்பிலே எடுத்துச் சொன்னார்கள் அவ்வளவுதான். திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் தொடர்ந்து சட்டமுன்வடிவின் மீது பேசட்டும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: துணைத் தலைவர் அவர்களே சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு ஒன்றினை படித்துக் காட்ட தாங்கள் அனுமதிப்பீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதை இங்கே படிக்க விரும்புகிறேன். ரத்தினம் என்ற வழக்குரைஞர், இந்த மூக்குத்திப் பத்திரிகை, மாயா பத்திரிகை, காமம் என்ற மூன்று பத்திரிகைகளின் மீதும் ஆபாசமாக இருக்கிறது, கீழ்த்தரமாக இருக்கிறது, அவதூறாக இருக்கிறது, எனவே இவைகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று வழக்கு தொடர்ந்ததற்கு, மெட்ராஸ் ஹைகோர்ட்டிலே தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. (குறுக்கீடு) அந்த தீர்ப்பிலே, அந்த மூன்றுபத்திரிகைகளின் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்டால், இல்லை, காரணம் அந்தப் பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர்கள் ஆளும்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், இன்னொரு பத்திரிகை ஆசிரியர் ஆளும்கட்சியிலே கீழ் கிரேடு லெவலில் உள்ளவர் போல் இருக்கிறது. அவர்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதெல்லாம் போகட்டும்; தீர்ப்பு வழங்கப் பெற்ற இந்த மூன்று பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா என்றால் இல்லை. அந்தப் பத்திரிகைகளை வெளியிட்டவர்கள் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. பின்பு யார்மீது எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்டால், அதை விற்கக் கூடிய சாதாரண சேல்ஸ்மேன் இருக்கிறாரே, ரீடெய்ல் ஏஜெண்ட் அவர் மீது வழக்குப் போட்டு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களையும் விட்டு விட்டார்கள். வெளியிட்டவர்களையும் விட்டு விட்டார்கள்.(குறுக்கீடு)

1982 பிப்ரவரி 17]

வேசந்தார் திரு. வி. பி. பாலகம்பிரமணியன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்தத் திருத்தம் 292-எ பிரிவு பற்றியது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமங்கான் அவர்கள் பேசுவது 292-வது பிரிவு பற்றியது. நித்தனையாக எழுதுவதை கண்டிப்பதற்காகத்தான் அமைச்சர் அவர்கள் திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. அ. ரகுமங்கான்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 'ஸ்கரிலஸ்' என்று சொன்னால் இன்டெசன்ட் லேங்குவேஜ் என்று ஆக்சுபோர்டு டிக்ஷனரியில் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கேள்வி வரும் என்பதை எதிர்பார்த்துத்தான், அதைப்பார்த்துவிட்டு தயாராக வந்திருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே, இரெலவண்ட்டாக நான் பேசவில்லை.

எனவே, ஆளும் கட்சியின் சார்பாக இருக்கிற சாரணத்தாலே அவதூறாக இருந்தாலும், கீழ்த்தரமாக இருந்தாலும், ஆபாசமாக இருந்தாலும் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறுகிறது. இன்னொரு ஆதாரத்தைக் கூட நான் இங்கே கொடுக்க முடியும். நம்முடைய மாண்புமிகு கமிஷனர், ஸ்ரீபால் அவர்கள் ஒரு நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எதுரொலி பத்திரிகைக்கு நீங்கள் எழுதுவது அவதூறாக இருக்கிறது என்று. அதை இங்கே கோடிட்டுக் காட்டவிரும்புகிறேன். அவர் கொடுத்த அந்த நோட்டீஸினுடைய நம்பரைக்கூடச் சொல்கிறேன். 22.12.1981 ஆம் தேதியன்று அந்த நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1553/5/ஏ 6/வி1/81. அதிலே அவதூறாக எதுவும் எழுதக்கூடாது என்று கேட்டிருக்கிறார்கள்.

நான் கேட்கிறேன். மக்கள் குரல் பத்திரிக்கை இருக்கிறதே உங்களுடைய பத்திரிக்கை, அது எதுவும் எழுதுவது இல்லையா? அதன்மீது நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? உங்களுடைய ஆதாரபூர்வமான பத்திரிக்கை என்று நம்புகிறேன் அண்ணா பத்திரிக்கை, அது எதுவுமே எழுதுவது இல்லையா? அதன்மீது நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? ஆனால் உங்களுக்குத்தான் நாங்கள் எழுதுகிற பத்திரிக்கை அவதூறு என்று சொல்லி, நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னால், அதற்கு நான் கமிஷனர் மீது குற்றம் சொல்ல மாட்டேன்.

நான் ஸ்ரீபால் அவர்கள் மீது குற்றச்சாட்டு சொல்ல மாட்டேன். ஏனென்றால் அவர்கள் அம்பு எய்பவர்கள் நீங்கள் தான். இப்படி இரட்டை நிலையில் நீங்கள் அதிகாரத்தை தவறாகப் பயன்படுத்த எவ்வளவோ வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டத்தான் இங்கே இவற்றையெல்லாம் குறிப்பிட்டேன்.

[திரு அ. ரகுமான்கான்]

[1982 பிப்ரவரி 17]

அதுமட்டுமல்ல, மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசாங்க அதிகாரிகள் பேட்டி தரக்கூடாது என்று சட்டம் எந்த நாட்டிலாவது இருக்கிறதா? நான் சட்டம் என்றிருப்பதாகச் சொல்லவில்லை. மத்திய அமைச்சர் திரு. சாத்தே அவர்களிடம் பத்திரிக்கை நிருபர்கள் முறையிடுகிறார்கள். அப்படி அதிகாரிகள் பேட்டி கொடுக்கக்கூடாது என்று நிலை இருக்கிறது என்று சொல்கிறபோது அவர் கேட்கிறார், அப்படி ஒரு உத்தரவு இருக்கிறதா என்று. அப்படி ஒரு பத்திரிகை தணிக்கை இருப்பது சரியல்ல என்று பத்திரிகை நிருபர்களிடம் இவர்கள் சொல்லி அது பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கிறது. இது தவறான தகவல் என்று சொன்னால் அமைச்சர் அவர்கள் இதை மறுக்கலாம். ஆகவே இன்று அரசாங்க அதிகாரிகள் அரசாங்க விஷயங்கள் பற்றி தகவல் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்கிற அளவிற்கு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பெங்களூரில் உள்ள 'ஸண்டே மிட்டே' என்ற பத்திரிகையில் வெளி வந்திருக்கிறது. அந்தப் பத்திரிகையில் குறிப்பிடுகிறார்கள், திருப்பத்தூர் இடைத் தேர்தலின்போது அங்கே நிற்கக் கூடிய வேட்பாளர் யார், நாமினேஷன் என்னவாயிற்று, அங்கே எவ்வளவு பேர்கள் போட்டி யிடுகிறார்கள் என்ற விவரங்களை பத்திரிகை நிருபர்கள் அதிகாரிகளிடம் கேட்டால் அவர்கள் வாயைப் பொத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள், நாங்கள் சொல்லக்கூடாது, எங்களுக்கு அந்த வம்பு வேண்டாம் என்று சொல்லியிருப்பதாக அந்தப் பங்களூர் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் நான் கேட்கிறேன், அண்ணா அவர்கள் ஜனநாயகத்திற்காக எவ்வளவோ பாடுபட்டார்கள், அதற்கு விரோதமாக இந்த அரசு ஜனநாயக படுகொலையாக இந்தப் பத்திரிகை சட்டம் என்ற பெயரால் இதைக்கொண்டு வந்திருக்கிறது.

டெலிவிஷனில் உங்களைப் பற்றி செய்தி சரியாக வெளியிடவில்லை என்று சொல்லி டெலிவிஷனுக்காக வந்த போட்டோ கிராபரை அமைச்சர் ஹண்டே அவர்கள் வெளியே அனுப்புகிறார். வானொலியில் சரியாகச் செய்திகள் வரவில்லை என்று சொல்லி நீங்கள் எதிர்ப்பு தெரிவிக்கிறீர்கள். இப்படி பல்வேறு பிரச்சனைகள். மக்களின் அடிப்படை உரிமையாக இருக்கக்கூடிய, ஜனநாயக உரிமையாக இருக்கக்கூடிய பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தைப் பாதிக்கிற வகையில் சட்டம் இயற்றுகிறீர்கள். இறுதியாக நான் ஒன்றை மட்டும் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

**

**

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவையெல்லாம் அவைத் தலைவர் அவர்களின் விவகாரம். இதில் அது வேண்டாம்.

* * * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1982 பிப்ரவரி 17]

திரு. அ. ரகுமங்கான்: எதிரொலி பத்திரிகை உங்களை, இந்த அரசை ஆதரிக்கவில்லை என்பதற்காக விளம்பரங்கள் தராமல் உங்களை ஆதரிக்கக்கூடிய பத்திரிகைகளுக்கு விளம்பரங்கள் தருகிறீர்கள்.

தினகரன் பத்திரிகை பற்றிய ஒரு சம்பவத்தைச் சொல்லி என் உரையை முடிக்கிறேன். தினகரனை ஒரு தியேட்டரில் விற்கக்கூடாது என்று கூறி, யாரோ ஒருவர் அங்குள்ள ஊழியர் ஒருவர் அடிக்கப்பட்டார் என்ற செய்தியை அந்தப் பத்திரிகை போட்டதன் காரணமாக அந்தப் பத்திரிகை விற்கக்கூடாது என்று சொல்லி மாலை முரசு ஏஜென்டை அடித்து அவர்களை துன்புறுத்தி மாலை முரசு வரக்கூடாது, தினகரன் விற்கக்கூடாது என்று இப்படி காட்டு தர்பார் நடக்கிறது. இதுபற்றி இந்த சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொன்னால் இது ஜனநாயக நாடா அல்லது சர்வாதிகார நாடா என்று கேட்கிறேன்.

திரு. ஆர். மணிமாறன்: யாரையோ மென்ஷன் செய்கிறார்கள்.

எங்கேயோ நடக்கிறது. யார் யாரை அடித்தார்கள்? ஏஜென்டை யார் தடுத்து நிறுத்தினார்கள்? யாரோ அடித்தார்கள், யாரோ தடுத்து நிறுத்தினார்கள் என்று யாரோ யாரோ என்று சொல்லி இப்படி இந்த மன்றத்தில் சொல்வது சரியல்ல. யாரையோ குறிப்பிட்டுத்தான் சொல்கிறார். வெளியே நடப்பதை இங்கே சொல்லி அம்பலப்படுத்த வேண்டியதில்லை. அப்படியானால் அதை நிரூபிக்க வேண்டும்.

திரு. அ. ரகுமங்கான்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மணி மாறன் அவர்கள் நீண்ட நாட்களாக இங்கே இருக்கிறவர்கள். சட்டசபையில் குற்றச்சாட்டுக்கள் சொல்கிறபோது பெயர்களைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்வதால் பிரச்னை எழுகிறது.

(இரவு 6.30)

என்னுடைய அனுபவத்தின் காரணமாக, இதைப் புரிந்து கொண்டு, பொதுவாக எனக்குக் கிடைத்த தகவலைக் கொண்டு, செய்திகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதை மறுக்க உங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆக, நான் சொல்ல விரும்புவது, பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் இருந்த காலத்திலே, இது போன்ற தடைச் சட்டங்கள் வந்தன. இன்னும் சொல்லப் போனால். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

*திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1982-ஆம் ஆண்டு இந்திய தண்டனைச் சட்டக்கோவை குற்றறியல் நடைமுறை விதிக் கோவை (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்டமுன்வடிவை வரவேற்கின்ற வகையில் நான் சில கருத்துக்களை இங்கே முன்வைக்க விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை நான்

[1982 பிப்ரவரி 17]

[திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

வரவேற்கிறேன் என்பதைவிட இந்த அரசையும், சட்ட அமைச்சர் அவர்களையும் நான் மட்டுமல்ல, இந்த சட்டமன்றத்திலே இருக்கின்ற அனைவருமே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஏதோ இருண்ட காலத்தில் இருப்பதாக ரகுமன்கான் அவர்கள் சொன்னார்கள். சட்ட புத்தகத்திலே ஒரு இருண்ட காலத்தை உருவாக்கிவிட்டுச் சென்றார்கள். தி.முக.வினர் அந்த இருண்ட இடத்திலே ஒளி பாய்ச்ச வேண்டுமென்பதுதான் இந்த சட்டமுன்வடிவின் நோக்கம். சட்டத்தைப் போட்டுவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். ஐ.பி.சி. 292 பிரிவிலே தண்டனையை மட்டும் சொன்னார்கள். அதை எப்படி நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்? புரதீஜரல் லா சி.ஆர்.பி.சி.யிலே இருந்தது. 1973 ஆம் ஆண்டு இந்திய பாராளுமன்றத்தில் சி.ஆர்.பி.சி. யை நடைமுறை சட்டத்தை ரிபீல் செய்கின்றபோது 292 (ஏ)க்கு என்ன நடைமுறை என்பது செய்ய முடியாமல், அது அப்புறப் படுத்தி விட்டது. ஆகவே, 1974 ஆம் ஆண்டு முதல் 1977 ஆம் ஆண்டுவரை தமிழகம் என்ன நிறைவேற்றி இருந்ததோ, இந்தச் சட்டம் 292(ஏ) சட்டப்புத்தகத்திலே இருந்தாலும்கூட, அதனுடைய நடைமுறை என்ன? பெயிலபிளா, காக்கிசபில் அபென்சா, யார் அதைவிடவேண்டும் யார் விசாரிக்க வேண்டும், யார் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற தெளிவு இல்லாமல், நடைமுறை இல்லாமல் இருண்ட காட்டிலே இருப்பதைப்போல் இருந்தது. சட்டத்தை மட்டும் போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். அதைத் திருத்த வேண்டும், தமிழகத்திலே அந்த சட்ட நடைமுறையை முறைப்படுத்த வேண்டும் என்ற முறையிலே இப்போது மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. நீண்ட காலமானாலும்கூட, அப்படிப்பட்ட தவறை நிவர்த்திக்க வேண்டும். ஐ.பி.சி. சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்றால், இதைக் கட்டாயம் செய்யவேண்டும் என்பது பயிற்சி செய்கின்ற வழக்கறிஞர்களுக்குத் தெரியும்.

சட்டப் புத்தகத்தில் மட்டும் இந்தக் குற்றத்திற்கான தண்டனையைச் சொல்லியிருந்தால் மட்டும் போதுமா. அதிலே நடைமுறை என்ன? பெயிலபிளா, நான்—பெயிலபிளா என்பதை தெளிவாக போடவேண்டும். 1974லிருந்து இன்றுவரை இந்தப் புத்தகத்திலே அது இல்லாமல் இருந்தது. எனவே, அதை நடைமுறைச் சட்டத்திலே போடவேண்டுமென்பதற்காக இப்போது அது இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்ற வகையிலே நான் முதலிலே இந்த அரசையும், சட்ட அமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே சமயத்தில், இங்கே பேசுகின்றபோது அருமை நண்பர் ரகுமன்கான் அவர்கள் இது ஏதோ கறுப்புச் சட்டம், அடக்கு முறைச் சட்டம் என்கிற வார்த்தைகளை யெல்லாம் உபயோகித்தார்கள். அவருக்கு நான் பணிவாகக் கூறவிரும்புவதெல்லாம், அதேபோல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த நண்பர்கள் பேசுகின்றபோது சில கருத்துக்களைச்

1982 பிப்ரவரி 17]

[திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

சொன்னார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் நான் சொல்ல விரும்புவது, இந்த தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு ஞாபக சக்தியே இல்லை அல்லது இந்த பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு ஞாபகச் சக்தியே அற்றுபோய் விட்டது என்று எண்ணி, தயவுசெய்து இப்படிப் பேசவேண்டாம். 1960லே காங்கிரஸ் பேரியக்கம் தமிழகத்தை ஆட்சி செய்தபோதே, இந்த 292-(ஏ). சட்டம் இந்திய குற்றவியல் சட்டத்தில் இருந்தது. அன்று முதல் குற்றத் திற்கு என்ன தண்டனையோ, அதே தண்டனையான் இன்றைய சட்டத் திட்டத்திலும் இருக்கிறது, கூறுகிறது. இரண்டாவது தண்டனைக்கு காங்கிரஸ் பேரியக்கம் 1960லே ஒரு திருத்தம் கொண்டுவந்து, கட்டாயமாக 6 மாத சிறைத் தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமென்று போட்டபட்டது. அப்படி தண்டனைப் போட்டதை அந்த தண்டனையை இப்போது கூட்டியிருக்கிறோம். அது உண்மை அது ஒன்று.

அடுத்து, நான்-பெயிலபிள் என்று போட்டிருக்கிறீர்கள் அதனால் ஜாமீனிலேயே வரவேமுடியாது என்ற ஒரு கருத்து தி.மு.க. வினராலும் தெரிவிக்கப்பட்டது. இதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி நான்-பெயிலபிள் என்று போட்ட ஒரே காரணத்திற்காக, பத்திரிக்கைக்காரர்கள் ஜாமீனிலேயே வரமுடியாது என்று சொல்வதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. மேலும் அது உண்மையே இல்லையே! நான்-பெயிலபிள் என்ற ஒரு குற்றத்திற்காக, ஜாமீனில் வரவே முடியாது என்பதுதான் நடைமுறையா? நான் இதைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் அவையின்முன்பு வைத்திருக்கின்ற வாக்கியம் நான்-பெயிலபிள் ஒன்றைத் தவிர, தண்டனைக் சாலம் கூட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான காரணங்கள் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது, நீங்களே இப்படிச் செய்திருக்கிறீர்கள், பல்வேறு இடங்ளில் என்பதைச் சொல்வதற்கு முன்பு, 1960ல் காங்கிரஸ் பேரியக்கம் செய்த அந்த சட்டத் திருத்தத்திற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டுவந்து, 5 ஆண்டுக் காலம் தண்டனை என்று போடப் பட்டிருக்கிறது. குறைந்தபட்சம் 6 மாதம் கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும் என்பது 1960 ஆண்டு சட்டத் திருத்தம் சொல்கிறது. இன்று அப்படியல்ல. 5 வருஷங்கள் என்றிருந்தாலும் கூட, நீதிபதி 2, 3 மாதங்கள் தண்டனை கொடுத்தாலும், அது தவறில்லை. அதை மறுக்கவும் முடியாது, எவராலும்.

பழைய சட்டப்படி போலீஸ் கமிஷனர் அவர்கள்விடேண்டும். இன்றைக்கு அதைப்பற்றி நீதிபதியிடம் முறையிடுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. எனவே, இந்தச் சட்டத்தை கொண்டு வந்துள்ளதைப் பாராட்டுகின்ற அதே நேரத்திலே, இங்கே இந்தச் சட்டத்தை கறுப்புச் சட்டம் என்றும் அங்கே பேசிய சில தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் இந்தச் சட்டம் ஏன் என்று கேட்கிறார்கள்? எந்த வகையில் தி.மு.க. நண்பர்கள் எழுப்புகிறார்கள் என்பதுதான் புரியாததாக உள்ளது.

[1982 பிப்ரவரி 17]

[திரு. வேட்சந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியப்]

அதற்காகத்தான் முதலிலேயே குறிப்பிட்டேன். தி.மு.க. ஆட்சி காலத்தில் தான் நடைமுறைச் சட்டம் இல்லாமல் விடுபட்டுப் போயிற்று. நடைமுறை சட்டமான சி. ஆர். பி. சி. யில் விடப்பட்ட நடைமுறைச் சட்டத்தை இயற்ற வேண்டுமென்று இந்த சட்டம் வந்திருக்கிறது. இந்தியப் பாராளுமன்றத்திலும், மாநில சட்டமன்றங்களிலும் இதுவரை பதினெட்டாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட சட்டங்கள் இயற்றப் பட்டிருந்தாலும் கூட புதிய சட்டங்கள் வரக் காரணம் என்ன? சமுதாய நீதிக்காக இயற்றப் படுகிற சட்டங்களை மிறைவேற்ற மீண்டும் வேறு சட்டங்கள் இயற்ற வேண்டியுள்ளது என்று பிரபல வழக்கறிஞர்களே சொல்லுகிறார்கள். ஒரு சட்டம் போடப்பட்டு பிறகு அந்தச் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த முடியவில்லை என்று வரும்போது மீண்டும் வேறு ஒரு சட்டம் போட வேண்டிய நிலைமை உருவாகிறது. 123 ஏ. ஐ. பி. சி. ல் இருக்கிறது. அதன்படி ராஜத் துரோகக் குற்றத்திற்காக நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். அப்படி எடுக்க முடியும் என்று ஓர் சட்டம் இருக்கும் போது தேசிய பாதுகாப்பு சட்டத்துக்கு தி.மு.க. வினராகிய நீங்கள் ஏன் பாராளுமன்றத்தில் கைதுக்கினார்கள் சட்டம் தான் இருந்ததே? இதிலே இருக்கிற நியாயத்தைச் சொல்லுங்கள் தவறுகள் இருந்தால் சுட்டிக்காட்டுங்கள். இருக்கிற சட்டம் போதுமா என்று தயவு செய்து எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். ஆளும் கட்சிப் பத்திரிகைகளை விட்டு விடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அரசியல் கட்சி ரீதியில் பேசினால் கூட உண்மை தானா. ஐ. பி. சி. படி குற்றம் செய்பவர்கள் பற்றிக் காவல் துறையிடம் புகார் சொல்லக்கூடாதா? காவல் துறை நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொன்னால் நீதிமன்றத்தை அணுகக் கூடாதா? முடியாதா? அந்த நிலையில்தான் இந்தச் சட்டமே வந்திருக்கிறது என்பதை தயவு செய்து உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும். அருமை நண்பர் ரகுமான்கான் அவர்கள் இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் எழுதியதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். எதிரொலி பத்திரிகையில் அதை அப்படியே முழுமையாகப் போட்டிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். ஆனால் எதிரொலி பத்திரிக்கை அப்படியா எழுதியது, எழுதுகிறது.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகை தெளிவாகப் போட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டு சர்க்கார் அனுமதி வழங்கிய பிளெண்டிங் யூனிட்ஸ் என்றும் இன்கம் டாக்ஸ் டிப்பார்ட்மெண்ட் அதிகாரிகள் சோதனையிட்டு ஒரு லட்சம் ரூபாய் பெறுமான தொகையினையும், டாக்குமெண்டுகளையும் கைப்பற்றியிருக்கிறார்கள். டாய்லட் வழியாக உள்ளே நுழைந்து அந்த ரெக்கார்டுகளைக் கூடத்திச் செல்லும் முயற்சிகளில் நடைபெற்றன என்று இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகைக்குச் செய்தி கிடைத்து வெளியிட்டிருக்கிறது. ரெய்டு வேகமாக நடைபெற என்ன காரணம்....

1982 பிப்ரவரி 17]

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்: அருமை நண்பர் மிக சாமர்த்தியமாகப் பேசுகிறார். ஒன்பது பிளண்டிங் யூனிட் எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இந்த வருமானவரி சோதனைக்கும் அரசியல் கட்சிகளுக்கும் தொடர்பு இருக்கிறது என்று நிரூபிப்பது கடினம் என்றும் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிக்கை கூறுகிறதே அதைப்படிக்க அவருக்குத் தயக்கம் ஏன்? சட்டத்தின் எக்ஸ்பிளேனேஷன் I-ல் மிகத் தெளிவாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரிகள் பதவியிலிருந்து எடுக்கிற நடவடிக்கை நிபந்தனையானது என்று சட்டம் எந்த இடத்திலும் சொல்லவில்லை. ஒரு பொதுஊழியர் தன்பொதுக்கடமைகளை ஆற்றும்போது அவருடைய நடவடிக்கையைப்பொறுத்தோ அல்லது அவருடைய நடத்தையில் அவருடைய குணப் பண்பு எந்த அளவுக்குத் தோன்றுகிறதோ அந்த அளவைப் பொறுத்து, ஆனால் அதற்கு மேற்படாமல் நல்லெண்ணத்தோடு தெரிவிப்பது கீழ்த்தரமானதாக ஆகாது. ஒரு அதிகாரி அந்தப் பதவியில் இருந்து செய்கிற பணியினை விமர்சிப்பது தவறு இல்லை.

(இரவு 6.40)

அப்படிப்பட்ட விமர்சனங்களை அனைத்து அரசியல் கட்சிகளும் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். இதே இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸிலே அப்படி கடுமையான விமரிசனம் வந்திருக்கிறது. அதை திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் பார்த்தாரா? சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதி சர்க்காரியா உட்கார்ந்து விசாரித்த சாட்சி, அதே சாட்சி மீண்டும் சாட்சி சொல்ல மறுத்துவிட்டார் என்பதை காரணமாகச் சொல்லி ஒரு மாஜிஸ்திரேட் முடிவு எடுத்து திரு. கருணாநிதி மீதிருந்த வழக்கை வாபஸ் பெறுகிறாரே அது என்ன வியப்பு, அது என்ன விந்தை என்பதை இன்றைய எக்ஸ்பிரஸ் எழுதியிருக்கிறது, எடுத்து காட்டியுள்ளது. அவை விமரிசனங்கள். அவர் நீதிபதியாக இருந்து செயல்படுகிறார், அவரின் செயல் பாட்டு முரண்பாட்டை அதைப்பற்றிய விமர்சனங்கள். அவைகளை ஸ்கர்ல்ஸ் என்று இந்த சட்டம் சொல்வதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. எக்ஸ்பிளேனேஷன் I-லே தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரி தன்னுடைய பதவியிலே அமர்ந்து செய்கிற பணிகளை விமர்சிப்பதிலே தவறு இல்லை என்று சொல்கிறது. ஆனால் அப்படி எழுதியிருப்பதாக இருந்தால் நியாயம். ஆனால் அருண்செளரி போல் இங்கே ஒரு சில பத்திரிகைகள் எழுதுவதாகச் சொல்வார்களானால், அருண் செளரிபோல் பத்திரிகைகள் எழுதினால் அதை அரசாங்கம் மட்டுமல்ல, சட்டமும் தடுக்கமுடியாது, தடுத்தாலும் மக்களே வாழ்த்துவார்கள். வரவேற்பார்கள் என்பதைத்தான் நான் முறையிலே நாம் பல மாநிலங்களில் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு நாள் எதிரொலி பத்திரிக்கை மிகத் தெளிவான ஆதாரங்களுடன் இல்லாமல் பெயர் தெரியாமல் பெயர் போடாது சுற்றிவளைத்து ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்று எழுதப்படுகிறது. தொடர்பே இல்லாது நான்கு தினங்களுக்குப் பிறகு

[1982 பிப்ரவரி 17]

[திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

அந்த சட்டமன்ற உறுப்பினருடைய பெயர் போடப்படுகிறது. இது என்ன நியாயம். இந்தச் சட்டத்தினுடைய நோக்கம் 5 ஆண்டுக்காலம் தண்டனை என்று இருந்தாலும் நீங்களே எண்ணிப்பாருங்கள், உங்களுக்கு அந்த நிலை ஏற்பட்டாலும் உங்களைப்பற்றி அவதூறாக எழுதினாலும் இதுதான் என்பதைச் சொல்ல வருகிறேன். எதிர்ப்பதை விட நியாயங்களை உங்கள் இதயதராசில் எடை போட்டுப் பாருங்கள்.

1977-1978 ஆம் ஆண்டுகளிலே மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களைப்பற்றி எவ்வளவு தவறாக வருமானவரி சோதனை என்றும் இவ்வளவு லட்சம் எடுத்தார்கள் என்றும் அவ்வளவு லட்சம் எடுத்தார்கள் என்றும் எட்டு காலம் செய்தியை தமிழகத்திலே ஒரு சில பத்திரிகைகள் போட்டதை அருமை நண்பர்கள் மறந்து இருக்கமாட்டார்கள். ஆனால் எழுதிய காலம், 1977, 1978 ஆம் ஆண்டுகள். ஆனால் 30-8-1980 இல் அதாவது இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பாராளுமன்றத்திலே மத்திய நிதியமைச்சர் பதில் அளிக்கிறார், அப்படிப்பட்டவை நடைபெறவில்லை, அன்னியச் செலாவணி சம்பந்தமாக வழக்குப் போடப்படவும் இல்லை, போடுகிற ஆதாரங்கள் எதுவும் இல்லை என்று. இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு எந்தவிதமான வருமானவரி சோதனையும் அவரிடம் நடக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இதை எப்படி அவர் 2 வருடங்களுக்கு பின் மக்களிடம் மறுப்பது? சோதனை என்று சொன்னார்கள். இவ்வளவு எடுத்தார்கள், அவ்வளவு எடுத்தார்கள் என்று முதல் நாள் பத்திரிகையிலே பெயர் இல்லாமல் வருகிறது. ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் பெயர் நான்கு நாட்களுக்குப் பிறகு தொடர்பில்லாது சேர்க்கப்படுகிறது, இணைப்பு இல்லாமல் இருக்கிறதே என்று. அதிலே பெயர் தெரியாமல் எழுதுகிறார்கள், மற்றப்பெயர்களை வந்து எழுதமுடியவில்லை. அருண் செளரி போலவோ எக்ஸ்பிரஸ் போலவோ எழுதினால் அதை ஆட்சேபிக்க வழக்குமன்றத்திலே சொல்வதற்கு தயாராகலாம். ஆனால் அப்படியில்லாமல் தெரிகிறது, பேசிக் கொள்கிறார்கள் என்று தான் போடப்பட்டிருக்கிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர் பெயர் முதலிலே போடாமல் நான்கு நாட்களுக்குப் பிறகு போடப்பட்டிருக்கிறது. ஏதோ இது புதிய சட்டம் என்று இங்கே பேசிய திரு. ரகுமான்சான் அவர்களும் ஆரம்பத்திலே பேசிய திரு.துரை முருகுன் அவர்களும் நிருபர்களைப் பார்த்துக் கொண்டு பேசினார்கள், கருப்புச் சட்டம் என்றும், பத்திரிக்கைகள் ஒருக்கே இந்தச் சட்டம் என்றும் தி.மு.க.வினர் சொன்னார்கள். நான் அருமை நண்பர்களை பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்வது எல்லாம், நாட்டு மக்கள் மறந்திருந்தாலும்கூட பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு ஞாபக சக்தி அதிகமாக இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். கேட்கிறார்கள், தி.மு.க.வினர் பத்திரிகை டைரக்டரை கைது செய்தது உண்டா என்று. ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியரை கைது செய்யலாம், ஆனால் டைரக்டரை கைது

1982 பிப்ரவரி 17]

[திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

செய்தது உண்டா என்ற கேள்வியைக் கேட்டார்கள். உங்களுடைய ஆட்சிக்காலத்திலே டைரக்டர் கைது செய்யப்படவில்லையா, இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கின்ற திரு. விஸ்வநாதன் அவர்கள் மக்கள் குரல் டைரக்டராக இருந்தபோது வேலூரில் அவரை கைதுசெய்து கொண்டுவரவில்லையா? ஏன் மற்ற மாநிலங்களிலே கைதுசெய்யவில்லையா?

திரு. அ. ரகுமங்கன்: மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினரைக் குறிப்பிட்டு ஒரு பத்திரிகையிலே ஐ.டி.டிபார்ட்மெண்டால் ரெய்ட் செய்யப்பட்டது என்று குறிப்பிடப்பட்ட தகவல் உண்மைக்குப் புறம்பானது என்று சொல்கிறாரா? அது நடப்பெறவில்லை என்று சொல்கிறாரா? பெயர் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கிறாரா? தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்: என்னுடைய வாதமே அருண் செளரி போலவோ எக்ஸ்பிரஸ் போலவோ நேரடியாக செக் நம்பர் குறித்து எழுதியிருக்கிறார்களே அதைப் போல எழுதவில்லை. முதல் நாள் பெயர் வரவில்லை, நான்கு நாட்களுக்குப் பிறகு செய்திபோட்டு அந்தச் செய்திக்கும் இந்த செய்திக்கும் முடிச்சப் போடுகிறார்கள். அந்த வாதத்திற்கு நான் வரவில்லை, அது வழக்குமன்றத்திலே நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டியது. நீங்கள் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையிலே எழுதுகிறார்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். அதன் முறையும், எதிரொலி எழுதும் முறையும் ஒன்றுதானா? அதற்கு பதில் சொல்லுங்கள். (குறுக்கீடு) என்னுடைய வாதம் அதுவல்ல. ஏனென்றால் தயவு செய்து நீங்கள் இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையுடனும், அருண்குரியுடனும் உங்கள் எதிரொலி பத்திரிகையுடனும் ஒப்பிடுவது சரியல்ல என்பதற்காகத்தான் நான் சில உதாரணங்களை எடுத்து வைத்தேன்.

டைரக்டரைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள். “சண்டே” பத்திரிகையிலே கூட பத்திரிகை ஆசிரியரே பேட்டி கொடுத்திருக்கிறார். எனவே எதோ இது புதுமை, இந்த மாநிலத்திலே தான் நடக்கிறது என்பதுபோலச் சொல்கிறார்கள்.

அன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருந்தவர் ஒரு மில்லத் திறந்திருக்கிறார். திறக்கப்பட்ட அந்த மில்லுக்கு லைசென்ஸ் இல்லை என்று மக்கள் குரல் செய்திப் போடுகிறது. அப்பொழுது அந்த மக்கள் குரல் ஆசிரியரை மட்டும் கைது செய்யவில்லை. இன்றைக்கு இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கின்ற திரு. விஸ்வநாதன் அவர்களை வேலூரிலே கைது செய்து அழைத்து வருகிறார்கள்.

பீகாரிலே எத்தனையோ டைரக்டர்கள் கைது செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள். நான் இதை நியாயப்படுத்த விரும்பவில்லை.

[1982 பிப்ரவரி 17]

[தரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

இந்தச் சட்டம் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் பத்திரிகைகளை ஒடுக்கும் எண்ணம் இந்த அரசுக்கு இல்லை. இருந்ததும் இல்லை என்பதற்காகச் சொல்கிறேன் ஆனால் இந்தச் சட்டமே இல்லாமல், இந்தச் சட்டத்தினுடைய நடைமுறை விதிகள் இல்லாத நிலையிலேயே தங்கள் கையிலே சட்டத்தை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு பத்திரிகைகளுக்கு என்னென்ன கொடுமைகளைச் செய்தீர்கள் என்பதை நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். நீங்கள் கடந்து வந்த பாதையைக் கொஞ்சம் தயவு செய்து சற்றுத் திரும்பிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி திரும்பிப் பார்த்துவிட்டு பிறகு எங்களைக் குறை சொல்லுங்கள் நாங்கள் அப்படிச் செய்திருக்கிறோமா என்பதைப் பாருங்கள்.

விலைவாசி உயர்ந்து விட்டது என்று மக்கள் குரல் செய்தி போட்டதற்காக அன்று முழுவதும் அந்தப் பத்திரிகை பிரதிகள் முழுவதும் பறிமுதல் செய்யப்படவில்லையா. தேதி வேண்டுமா? தருகிறேன். அதைவிட, மக்கள் குரலினுடைய கோரிக்கையை ஏற்று அரசு நடவடிக்கை என்று உங்களைப் பாராட்டிய அந்த மக்கள் குரல் பத்திரிகையையும் பறிமுதல் செய்தீர்களே, உண்டா இல்லையா?

என்ன சொன்னார், மறைந்த முதலினர் இராஜகோபாலச்சாரியார் அவர்கள். அன்றையதினம் முதலமைச்சரைக் குறையா சொன்னார் இல்லை. அந்த முதலமைச்சரைக் காப்பாற்ற வந்தார் முதலமைச்சர் அவர்களே, உங்களைப் பற்றி தவறாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; முதலமைச்சரைப்பற்றி தவறான எண்ணம் மக்கள் மத்தியிலே பரவக் கூடாது; பத்திரிகைகள் பரப்புகின்றன; ஆகவே அன்றைய முதலமைச்சர் மீது சி.பி.ஐ. எடுத்த நடவடிக்கையைப் பத்திரிகைக்கு அரசு வெளியிட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை விடுத்ததற்காக, எல்லாப் பத்திரிகைகளுக்கும் பத்து பர்சென்ட் மின்வெட்டு என்றால், அந்தச் செய்தியை வெளியிட்ட பத்திரிகைக்கு இருபத்தைந்து பர்சென்ட் மின்வெட்டு. அவர்கள் உச்ச நீதிமன்றத்திற்குப் போகவில்லையா? சென்னை உயர்நீதி மன்றத்திற்குப் போகவில்லையா? போன பிறகு அன்றைய அரசு சட்டத்துறையைக் கலந்தாலோசித்து தவறு தான்: கொடுக்கிறோம் என்று அஃபிடவிட் போடவில்லையா? அப்படி ஏதாவது இந்த அரசு கொடுமை செய்திருக்கிறதா? அதற்காகத்தான் சொல்ல வருகிறேன்.

விலை உயர்வு என்று போட்டதற்காக பத்திரிகைகள் பறிமுதல்; பிறகு எங்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்று அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தது என்று அன்றைய சர்க்காரைப் பாரட்டுகிறது மக்கள் குரல் அன்றும் பறிமுதல்.

1982 பிப்ரவரி 17][திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

இதையெல்லாம் விட இந்திய உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு விதி 48-இன்படி ஒருமுறை தணிக்கை அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்து முடித்த பத்திரிகையைப் பறிமுதல் செய்யக் கூடாது என்பது மத்திய அரசின் சட்டம் அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்டது; ஆனால் அந்த நடைமுறையை மீறி அந்த விதியை மீறி இந்திய உள்நாட்டுப் பாதுகாப்புச் சட்டம் 48-வது விதியின் கீழ் அதற்கென்று நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்ற அதிகாரி தணிக்கை செய்த பிறகும் 2,25,000 ரூபாய் பத்திரிகைகளைப் பறிமுதல் செய்தது எந்தக் காலம்? அப்படி ஏதாவது இப்பொழுது உள்ளதா? அதே சட்டம் இருக்கிறதா இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை எடுத்தால் இதைக் கறுப்புச் சட்டம் என்று நீங்கள் சொல்வது நியாயம்தான். அடக்குமுறைச் சட்டம் என்று சொல்வது நியாயந்தான். ஆனால் எழுதுகின்ற நடைமுறைகளைப் பார்க்கின்றபொழுது—அதற்காகத் தான் ஒரு உதாரணத்தையும் சொன்னேன்.

ஒரு அதிகாரி பதவியில் இருக்கின்றபொழுதோ அல்லது முதலமைச்சராக இருக்கின்றபொழுது அவர் நடவடிக்கைகளைப் பற்றி விமர்சிப்பதைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. ஆனால் தனிப்பட்ட முறையிலே நிந்திக்கின்ற வகையிலே எழுதும்போது தான் பிரச்சனை வருகிறது. அதற்காகத்தான் சொன்னேன் அப்படிப்பட்ட உதாரணங்களை இன்னும் சொல்ல வேண்டுமென்றால் ஏராளமாக அடுக்கிக் கொண்டே போக முடியும். ஆனால் ஒரே ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1977, 1978, 1979-ஆம் ஆண்டுகளில் இது அனைத்துக் கட்சிகாரர்களுக்கும் தெரிந்திருக்கும்; இன்றைய தினம் முதலமைச்சராக இருக்கின்ற புரட்சித் தலைவரவர்களைப்பற்றி வருமான வரித் துறையை இணைத்துப் போடப்பட்ட செய்தி எட்டுக்கால செய்தியிலே வந்தது. ஆனால் அப்படி இல்லை என்ற மறுக்கப்படுகின்ற செய்தி நான்கே நான்கு வரிகளில் இந்துப் பத்திரிகையில் தான் இரண்டு வருடங்களுக்குப் பின் வந்தது. பாராளுமன்றத்திலே சொல்லுகிறார்கள், அப்படி எந்த நடவடிக்கையும் இல்லை என்று, 30-8-80 ஆம் நாள் அதுவும் நாலே வரிகளில் ஒரு மூலையில் வருகிறது. இப்படி எழுதிக் கொண்டே போகலாமா? இதைத் தடுக்க வேண்டாமா? இது நீதிதானா? உரிமைகள் என்பது ஒரு வழிப்பாதையா?

இரண்டாவது குற்றத்திற்குத்தான் போட்டிருக்கிறோம். முதல் குற்றத்திற்கு 1960 ஆம் ஆண்டு காங்கிரஸ் நண்பர்கள் போட்ட சட்டத்தைப் பின்பற்றித்தான் நாம் வந்திருக்கிறோம். முதல் குற்றத்திற்கு நாங்கள் போடவில்லை; திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினராகிய நீங்களும் போடவில்லை. காங்கிரஸ்காரர்கள் போட்டுக் கொடுத்த சட்டம்.

[திரு. வேடசந்தூர் வி.பி. பாலசுப்பிரமணியன்] [1982 பிப்ரவரி 17]

அதிலுப குறிப்பாக இரண்டாவது குற்றத்திற்கு ஐந்தாண்டு அல்லது ஃபைன். அருமை நண்பர்களுக்குத் தெரியும். நீதிபதி பார்த்து ஒரு மாதம் போட்டால்கூட ஏன் குறைத்து போட்டாய் என்று கேட்க முடியாது. ஆனால் காங்கிரஸ் நண்பர்கள்.

'not less than six months'

ஆறு மாதங்களுக்குக் குறையவே கூடாது-அதை எந்த நோக்கத்திற்காகப் போட்டார்கள்? இப்படி எழுதும் முறைகளை அதிகாரபூர்வமாக எழுதுகின்றபொழுது, தெளிவாக எழுதுகின்றபொழுது, அவைகள் அரசாங்கம் சட்டம் போட்டுத் தடுக்க முடியாது. அதை மக்கள் ஏற்றக்கொள்ளவும் முடியாது என்பதற்குப் பல மாநிலங்களில் இன்றைக்கு உத்ரணங்களை நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

(இரவு 6-50)

அந்த வகையிலே, பொது வாழ்க்கையிலே இருப்பவர்களைப் பற்றி ஒருசில பத்திரிகைகள் எழுதுகின்ற முறைகளைப் பார்க்கின்றபோது, பொது வாழ்க்கைக்கு வருவதே ஆபத்தோ, பொது வாழ்க்கைக்கு வந்தாலே பத்திரிகை இப்படி எழுத ஆரம்பித்துவிடுமோ, என்ற அளவுக்கு, பொது வாழ்க்கையை விட்டுவிட வேண்டுமென்கிற அளவுக்கு, மிகவும் கடுமையாக, இல்லாதவைகளை, அணித்தரமாகச் சொல்ல முடியவில்லை, தெரிகிறது, பேசிக் கொள்கிறார்கள், என்கிற அளவுகெல்லாம் எழுதுகிறார்கள். விமர்சனங்களைத் தடுக்கவில்லை இந்தச் சட்டம் அதற்குத்தான் இரண்டு உதாரணங்களைச் சான்றேன். 'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்'யிலே 'ரெய்ட்' என்று எழுதியிருப்பது நடவடிக்கை, அதை இந்தச் சட்டம் அனுமதிக்கிறது. அதைப் போல் சர்க்க ரியா நீதிபதியையும் இங்கேயிருக்கிற நீதிபதியையும் ஒப்பிட்டு, என்ன நியாயம், என்று இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் இன்றைக்குக் கேட்டிருக்கிறதே அதுவும் ஒரு விமர்சனம். அப்படி சொல்பவைகளை இந்தச் சட்டத்தினுடைய எக்ஸ்பிளேனேஷன் 1 வரவேற்கிறது அனுமதிக்கிறது. என்ற வகையிலே இந்தச் சட்டம் கறுப்புச் சட்டம் அல்ல, அடக்கு முறைச் சட்டம் அல்ல என்பதைவிட 6,7 ஆண்டுகாலத்திற்குச் சட்டப் புத்தகத் திலே இருளாக இருந்த பகுதியிலே பாய்ச்சப்படுகின்ற ஒளி தான் என்று சொல்லி இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்று, மேலும் 6,7 ஆண்டுகாலமாகப் பாடப்பட்டிருந்த சட்டத்திற்கு, சட்டத்திலேயிருந்த ஒரு பிரிவிற்கு இப்படிதான் நடைமுறை, யாரைத்தான் ஜாமீனில் விடுவது, பெயிலபிலா, நான் பெயிலபிலா என்றே தெரியாமல், இருட்டில் இருந்ததை மாற்றி அவைகளுக்கு நடைமுறையை வகுத்த இந்தச் சட்ட முன்வடிவை வரவேற்று அமரகிறேன், நன்றி.

1982 பிப்ரவரி 17]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமன்கான் அவர்கள் பேசுகிறபொழுது, படத்தைக் காண்பித்து அதை, குறிப்பாக,

**

**

இரண்டையும் சபைக் குறிப்பிலே இருந்து நீக்கி விட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்:

**

**

**

வாசகங்கள்ளை நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

**

**

**

அதை மட்டும் தான்.

திரு. நா.சந்திராஜ்: விவாதத்தைத் தொடர்ந்து நாளைக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இந்தச் சட்ட முன்வடிவையும் அடுத்த ற்போல் இன்னொன்று இருக்கிறதே அந்தச் சட்ட முன்வடிவையும் இப்பொழுது முடித்து விடுவோம். (குறுக்கீடுகள்) நாளைக்கு வேறு நிறைய சட்ட முன்வடிவுகள் இருக்கின்றன. தயவு செய்து ஒத்துழையுங்கள், சீக்கிரம் பேசி முடியுங்கள். (குறுக்கீடுகள்). ஒவ்வொரு கட்சியிலும் ஒவ்வொருவர் மட்டும் பேசினால் முடித்து விடலாம்.

Thiru K.S.G. HAJA SHAREEF: No. No. We had the party meeting at 5 O'clock and it has been changed to 7 O'clock. We won't be here. I am sorry, we cannot be here. Please do adjourn now.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இடையிலே முடிக்க முடியாது. அந்தச் சட்ட முன்வடிவையாவது நிறைவேற்றுவோம். (குறுக்கீடுகள்) ஒவ்வொருவருடைய வசதியையும் பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தால், 234 பேர்களுடைய வசதியையும் பார்க்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை மட்டும் இப்பொழுது நிறைவேற்றி விடலாம் மற்ற சட்ட முன்வடிவுகளை நாளைக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம். இதைமட்டும் சீக்கிரத்திலே முடித்து வடுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[1982 பிப்ரவரி 17]

திரு. ரா. கிருஷ்ணன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டமுன்வடிவை மார்க்கிஸ்ட் கட்சி கடுமையாக எதிர்க்கிறது. இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு மோசடியான சட்டம், உள்நோக்கம் கொண்டது என்று நாங்கள் குற்றம் சாட்டுகிறோம். நமக்கு, பத்திரிகைகளுக்கு, கருத்துக் கூறுவதற்கு அடிப்படை உரிமையிருக்கிறது. அதிலே, நியாயமான கட்டுப்பாடு தேவை என்றும், அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 196-வது பிரிவு கூறுகிறது. இருந்தாலும், இப்படிப்பட்ட கட்டுப்பாடு அவசியந்தானா? ஸ்கரிலஸ் என்பதே கீழ்த்தரமானது. அது வரையறுக்கப்படக்கூடியதா? இது 'வேக் டெர்ம்' வேக்காக இருக்கிறது. ஆனால், இதை முடிவு செய்ய யாருக்கு உரிமை இருக்கிறது? இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட உரிமையைக் காவல் துறைக்கு ஒப்படைப்பது நியாயம் தானா என்பது முதல் கேள்வி. அதோடு எனக்கு முன்பாக பேசிய நண்பர் வி.பி. பாலசுப்பிரமணியன் சொன்னார்கள், ஏற்கனவே ஒரு திருத்தம் உருவாக்கப்பட்டது என்று. அதற்கு பிரின்சிபல் மெட்ராஸ் ஆக்ட் 25 ஆப் 1960-யில் ரூல்ஸ் இல்லை. பெயிலபிலா, நான் பெயிலபிலா, எதுவுமே சொல்லவில்லை, என்று சொன்னார்கள்.

ஆனால் இதிலே கடைசியில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பெய்லபிள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு இது வாரன்ட் கேஸ் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பனிஷ் மென்டைப் பொறுத்த வரையிலும் ஏற்கனவே இங்கே இருக்கின்றது.

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நடைமுறையிலே இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். 1960 ஆம் ஆண்டு போட்டது உண்மை. ஆனால் 1973 ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றம் என்ட்டெயர் சி.ஆர்.பி.சியையும் ரிப்பீல் செய்துவிட்டது. அதோடு சேர்த்து இதுவும் போய்விடுகிறது. அதை இப்போதுதான் நடைமுறைப் படுத்துகிறோம்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது மெட்ராஸ் ஆக்ட். இது எக்சிஸ்டிங் ஆக்ட். இது ரிப்பீல் ஆகிவிட்டதாக சொல்வது சரியல்ல. அதை அமைச்சர் அவர்களே சொல்லட்டும். அதுபோன்று இதில் 'ரிசனபிள் ரெஸ்ட்ரிக்டிவ்ஸ்' இருக்கிறதா. கடந்த காலத்தில் இருந்ததா என்பது கேள்விக்குறி. பொதுவாக இதிலே தண்டனை கூட போடப்பட்டிருக்கிறது. நான் — பெயிலபிள் என்று ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது, என்பது மட்டுமல்ல பிரச்சினை. இதுவரையில் இருக்கிற சட்டத்தின் பிரகாரம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பது கேள்விக்குறி. பொதுவாக 'ஸ்கரிலஸ்' என்பதே மத

1982 பிப்ரவரி 17]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

சார்பாக ஆபாசமான காட்சி அங்கே வைக்கலாம். கோவில் புற வாசல்களில் ஆபாசமான சிலைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன, அது அனுமதிக்கப்படுகிறது. கலை உணர்வோடு ஆபாசங்கள் காட்டப்படலாம், அது அனுமதிக்கப்படுகிறது. அதைப் பொறுத்தவரையில் போனோபைடாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது.

ஆகவே, உள்நோக்கம் கொண்டு, வேண்டுமென்றே ஆபாசமான காட்சியை, எழுத்தை ஏற்படுத்தக் கூடாது என்பது தான் இந்த சட்டத்தினுடைய நோக்கம். அதைப் பொறுத்த வரையில் பார்த்தால், இங்கே பல பத்திரிகைகள் எப்படி இருக்கின்றன. பொதுவாக மனித சமுதாயமே ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத அளவுக்கு இங்கே காட்டப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட பத்திரிகைகள் எல்லாம் எந்தவிதமான கட்டுப்பாடும் இல்லாமல்; உள்நோக்கம் இருப்பதை நான் நிச்சயமாக நிரூபிக்க முடியும். பொதுவாக, மாயா, காமம், மூக்குத்தி போன்றவை, அதே போன்று ஆங்கிலத்திலும் ஒரு பத்திரிகை இருக்கிறது. இப்படிப் பட்ட பத்திரிகைகள் எல்லாம் வருகின்றன. இந்தப் பத்திரிகைகளை எந்தவிதமான கட்டுப்பாடும் இல்லாமல் இங்கே விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. அதை எல்லாம் விட்டுவிட்டு புதிதாகச் சட்டம் போட்டு விட்டால், இவைகள் எல்லாம் திருந்திவிடும் என்பதில் நியாயமில்லை. இது மோட்டிவேட்டட் என்று சொல்வதற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்ன? காமம் ஆளும் கட்சிக்காரர் நடத்துவது. மூக்குத்தி ஆளும் கட்சி எம்.எல்.சி நடத்துகின்றார். இரண்டிலுமே வருகின்ற அம்சங்களில் வித்தியாசமே கிடையாது. ஆனாலும் அந்த எம். எல். சி.க்கு கட்டுப்பாடு கிடையாது. அதே ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த இன்னொருவர் நடத்துகின்ற பத்திரிகை காமம். அதைப் பொறுத்தவரையில் விற்பனையாளர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டது. விற்பனையாளர்கள் மீது மட்டும்தான் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அதை அச்சிட்டவர்கள் மீதோ, லெனியிடு கின்றவர்கள் மீதோ யார் பேரிலும் நடவடிக்கை இல்லை. இது என்ன போக்கு?

ஆகவே, ஏற்கனவே இருக்கக் கூடிய சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, அதன் மூலமாகவே உங்களுடைய நோக்கங்களை நிறைவேற்ற முடியும். அதைவிட்டுவிட்டு விற்பனையாளர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அந்தப் பத்திரிகை உடனே நிறுத்தப்பட்டது. ஒரு சாதாரண நடவடிக்கை காரணமாக அந்தப் பத்திரிகை நிறுத்தப்பட்டது வரவேற்கத்தக்கது. அதே நேரத்தில் 'மூக்குத்தியைப்' பொறுத்தவரையில் நடவடிக்கை கிடையாது. ஏற்கனவே சில ஆயிரங்கள் தான் விற்றுக் கொண்டிருந்த இந்தப் பத்திரிக்கைக்கு நல்ல கிராக்கி, ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

[1982 பிப்ரவரி 17]

இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் அந்த ஆளும் கட்சி எம்.எல்.சிக்காக இதைச் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த மூக்குத்திப் பத்திரிகையின் விற்பனையை அதிகரிக்கச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக அதே அம்சம் உள்ள காமம் பத்திரிகையைக் கட்டுப்படுத்தக் கூடிய ஒரு போக்கு எதற்காக அப்படிக் கட்டுப்படுத்தியதை நியாயம் என்று நான் சொல்லுகிறேன். ஆனால் இந்த ஓர வஞ்சனை எதற்காக என்று கேட்கிறேன்.

[இரவு 7.00]

பொதுவாக இந்தப் பத்திரிகைகளைப் பொறுத்தவரையில், இளைஞர்கள் குறிப்பாக மாணவர்கள் கடுமையான முறையில் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்தப் பத்திரிகைகள் மாணவர்களை திசை திருப்பும் முறையில் குடிப்பழக்கம், விபச்சாரம் போன்ற பழக்கங்களுக்கு தூண்டப்படுகிற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. மேலும், பிளூ பிலிம் பார்ப்பதற்கு மாணவர்கள் தங்களுடைய பணத்தை விரயம் செய்யும் போக்கு இருக்கிறது. இதைப் போன்ற பழக்கத்தை அந்தப் பத்திரிகைகள் ஏற்படுத்துவதன் காரணமாக அந்தப் பழக்கத்தை அவர்கள் மாற்றிக்கொள்ள வழியில்லாமல் அவர்கள் அந்தப் பத்திரிகைகளைத் தொடர்ந்து படிக்கும் நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது.

டாக்டர் கே. சமரசம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசுகிறபோதும் சொன்னார்கள். இப்போது இங்கே பேசுகின்ற உறுப்பினரும் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். மூக்குத்தி, மாயா பத்திரிகைகள் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டன. செத்துப்பேன பத்திரிகைகள் குறித்து இங்கே பேசுவது சரியல்ல. அவர் எங்கிருந்தோ பழைய கட்டையில் இருந்து இங்கே வாங்கிவந்து பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். இப்போது மூக்குத்தி, மாயா பத்திரிகைகள் வருவது இல்லை.

திரு. துரை முருகன் : திரு. சமரசம் அவர்கள் மாதிரி நாங்கள் அந்தப் பத்திரிகைகள் படிக்கும் 'ரெகுலர் ரீடர்கள்' அல்ல. அதனால் எங்களுக்கு அதுவெல்லாம் தெரியாது.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது வந்து கொண்டு இருக்கும் பத்திரிகைகள்—ஆங்கிலத்தில் ரகுர், மலையாளத்தில் மனோரதி, அதைப்போலவே தெலுங்கிலும், கன்னடத்திலும் பத்திரிகைகள் சென்னையில் இருந்து தான் வெளி வந்து கொண்டு இருக்கின்றன.

சமீபத்தில் கூட காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் சில நடவடிக்கைகளை எடுத்தார்கள். 18-11-81 ஆம் தேதி சிலர் கைது செய்யப்பட்டனர். சாகித்குமார், அப்பாராவ், பிரசாத்

1982 பிப்ரவரி 17]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

ராவ், பார்க்கவா சர்மா, நரசிம்ம ராவ் ஆகியோர் பழைய ஆக்டின் கீழ் 18-11-81-ல் கைது செய்யப்பட்டனர். அதற்கு அடுத்து, சாலிகிராமத்தைச் சேர்ந்த ரகு, கோடம்பாக்கத்தைச் சேர்ந்த ராஜு, ராஜசேகரன் ஆகியோரும் மற்றும் கோபால், பாபு, சந்திரசேகரன், சந்திரன், பச்சியப்பன், நடராஜன் ஆகியோரும் கைது செய்யப்பட்டார்கள். ஆனால் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் உடனடியாக விடுதலை செய்யப் பட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் பிரின்ட் செய்த எந்தப் பொருள்களும் கைப்பற்றப்படவில்லை. லட்சக் கணக்கான ரூபாய் பெறுமான அந்தப் புத்தகங்கள் அவர்களிடமே இருந்தன. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட போக்கு இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே, இந்த ஆர்டினென்ஸ் போட்ட பிறகும் கூட, சில நடவடிக்கைகளைப் போலீசார் எடுத்துள்ளனர். அவைகள் பத்திரிகைகளில் செய்திகளாக வெளிவந்துள்ளன. 19-11-81, மற்றும் 20-11-81 இந்து பத்திரிகையிலும், 19-11-81, 22-11-81 இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையிலும் செய்திகள் வந்து இருக்கின்றன. இந்த நடவடிக்கைகள் குறித்தும் பழைய நிலை தான். அதாவது சம்பந்தம் இல்லாதவர்கள் அல்லது விற்பனையாளர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறார்கள். அவர்களும் பைன் கட்டியதால் விடப்பட்டு இருக்கிறார்கள். உண்மையான குற்றவாளிகள் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. தண்டிக்கப்படவில்லை. இது தான் இன்றுள்ள உண்மைநிலை.

மேலும், இந்தப் பத்திரிகைகள் பெண்களைப் பற்றிக் கேவலமாக எழுதுகின்றன. பெண்கள் புணர்ச்சி செய்வதற்கான ஒரு பொருள் என்கிற அளவிற்கு அதிலே எழுதப்படுகிறது. இயற்கைக்கு முரணான புணர்ச்சிகள் பற்றி அதிலே எழுதப் படுகிறது. இவைகள் கண்டிக்கத்தக்கவை. மிகக்குமையான அளவிற்கு அவர்கள் இதை எழுதுகிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் இங்கே படித்துக்காட்டமுடியாது, எடுத்துச்சொல்ல முடியாது. அந்த அளவிற்கு எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆகவே அரசு இதனை கவனத்தில் கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில், ப்ளூ பிலிம் ரகசியமாக விற்பனை செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அவைகள் எல்லாம் மூர் மார்க்கெட்டில் கிடைக்கின்றன. இவைகள் அங்கே விற்கப்படுவது போலீஸ்காரர்களுக்குத் தெரியாதா? அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாதா? ப்ளூ பிலிம்களைப் பொறுத்தவரையில், அவைகள் எல்லாம் பல பங்களாக்களில் போட்டுக் காண்பிக்கப்படுகின்றன என்பது ஊரறிந்த விஷயம். அவைகுறித்து போலீஸ்காரர்களுக்கும் தெரியும், அரசாங்கத்திற்கும் தெரியும். அப்படி இருந்தும் கூட இதுவரையில் முறையான நடவடிக்கை எடுக்கப் படவில்லை என்பதுதான் எங்களுடைய குற்றச்சாட்டு.

ஏற்கெனவே இருந்த சட்டத்தை வைத்தே நடவடிக்கை எடுக்கலாம். 25/60 என்ற சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் 6 மாதம் முதல் இரண்டு ஆண்டுக்காலத்திற்கு தண்டனை கொடுக்கலாம். முதல் தண்டனை என்றால் 6 மாதத்திற்கு உள்ளாகவும், இரண்டாவது தடவையோ அதற்கு மேலோ பெறுகின்ற தண்டனை என்றால் குறைந்தது 6 மாதம் முதல் 2 வருடங்கள் வரையில் தண்டனை வழங்கலாம் என்று ஏற்கெனவே இருக்கிறது. அப்படி இருந்தாலும் கூட இதுவரையில் எத்தனை பேர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? அப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருந்தால் இப்படி 'மூக்குத்தி' 'மாயா' போன்ற பத்திரிகைகள் எல்லாம் வந்திருக்குமா? ஏற்கெனவே இருக்கிற சட்டத்தின்படியே தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். ஆனால் நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. கடந்த கால நடவடிக்கை என்றால் கூட, அப்போது குற்றம் செய்திருந்தாலும் அது இப்போது குற்றமாகாது என்ற நிலை வராது; அது எப்போதும் குற்றம்தான். அதை விசாரித்து, இப்போதுகூட தண்டனை வழங்க முடியும். இப்போது அந்தப் பத்திரிகை வரவில்லை என்பதால் குற்றம் செய்யவில்லை என்றாகிவிடாது; அப்படிச் சொல்வது நியாயமில்லை. ஆகையால் இந்தச் சட்டம் தேவையற்றது, இந்தச் சட்டம் உள்நோக்கம் கொண்டது; இது எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுடைய பத்திரிகைகளை அல்லது வேண்டாதவர்களுடைய பத்திரிகைகளை கட்டுப்படுத்த அல்லது அவர்களை நிர்ப்பந்தப்படுத்த, அவர்களுக்கு தண்டனைக் கொடுக்க என்றே கொண்டுவரப்பட்ட ஒரு சட்டம்; இது ஒரு வரையறைக்கு உட்பட்டு இருக்கிற சட்டம் அல்ல, இது நியாயமான சட்டம் அல்ல. ஆகவே இதை நீங்கள் 'லாபஸ்' பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற 1982 ஆம் ஆண்டு இந்திய தண்டனைச் சட்டக் கோவை குற்றயியல் நடைமுறை விதிக்கோவைச் சட்டத்தின்மீது காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு இந்தச் சட்ட முன்வடிவு எதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று காரண விளக்கங்களில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த காலத்தில் 1960 ஆம் ஆண்டில் காங்கிரஸ் ஆட்சியின் போதுதான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது என்று எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் தெளிவாக, அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஏற்கெனவே கொண்டு வந்திருக்கிற அந்தச் சட்டத்தை உங்களால் அமுல்படுத்த முடியவில்லை. இன்றைக்கு திருத்தச் சட்டம் என்ற பெயரால் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் என்றால்

1982 பிப்ரவரி 17] [திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

உங்களுடைய எண்ணம் என்ன என்பதை புரிந்துகொள்ள முடியவியலை. 2 ஆண்டு முதல் 5 ஆண்டு வரையில் சிறைத் தண்டனை, அபராதம் என்று இந்தத் திருத்தச் சட்டம் அமைந்திருப்பதற்கு என்ன காரணம்?

சாதாரணமாக முன்னால் இருக்கிற ஒரு சட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதில் ஏதாவது சிக்கலோ, சிரமமோ, சங்கடமோ இருந்தால் தான் திருத்தச்சட்டம் கொண்டுவருவது வழக்கம்; அதுதான் நடைமுறை. ஆனால் இன்றைக்கு எந்தவிதமான நடைமுறையும் இல்லாமல், தடை இல்லாமல் சிக்கல் இல்லாமல், சிரமம் இல்லாமல் இருக்கும்போது இப்படிப்பட்ட ஒரு திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறீர்கள் என்றால் இதை நீங்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வதுதான் நல்லது.

இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததற்கான காரணத்தைச் சொல்லுகிற போது சமீப காலத்தில் ஆபாசப் பத்திரிகைகள், ஆபாச எழுத்துக்கள் அதிகமாகிவிட்டன; அதைத் தடுக்க இந்தச் சட்டம் என்று சொல்கிறீர்கள். உண்மைதான். அதற்கு ஏற்கெனவே இருக்கிற சட்டத்தின்படி நடவடிக்கை எடுக்கலாம், நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அதனால் ஆபாசம் பெருகி விட்டது.

சென்னை மாநகரின் தலைமை இடமாக விளங்குகின்ற மவுண்ட் ரோட்டில் அண்ணா சிலையிலிருந்து சாஸ்மாபோலிட்டன் கிளப் வரையில் நடந்துசென்று பார்த்தால் தெரியும். அமைச்சர்களும் பார்த்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அந்தப் பகுதியிலே இப்போதும் ஆயிரக்கணக்கான ஆபாச புத்தகங்கள் விற்கப்படுகின்றன. அதைத் தடுக்க உங்களுக்கு சக்தி இல்லையா? அதைத் தடுக்க உங்களுக்கு மனம் இல்லையா? பழைய சட்டத்தை வைத்தே ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது? இன்றைக்கு இந்தச் சட்டத்தை நீங்கள் கொண்டு வந்திருப்பதைப் பார்த்தால், வேண்டாத அரசியல் கட்சிப் பத்திரிகைகளை ஒடுக்குவதற்காக, அந்தப் பத்திரிகைகள்மீது பாய்வதற்காக, அந்தப் பத்திரிகைகளை மிரட்டுவதற்காகத்தான் என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் சொன்னார்கள். பீகாரிலே இத்தகைய சட்டம் போடப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். எனக்குத் தெரிந்தவரையில் பீகாரிலோ அல்லது உத்திரப்பிரதேசத்திலோ இப்படிப்பட்டச் சட்டம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. (குறுக்கீடு) இப்போது சமன்படுத்துவதாக, அவர்கள் குறிப்பிட்டதை சரிப்படுத்துவதற்காக ஏதாவது காரணம் சொல்லலாம். ஆனால் அங்கே இப்படிப்பட்ட சட்டம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

[1982 பிப்ரவரி 17]

[இரவு 7.10]

திரு. வேட்சந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரிசா அரசு சட்டம் போட்டிருக்கின்றதா என்று கேட்டால் அவர்கள் சட்டம் போடவில்லை. தமிழ்நாட்டிலே ஒரு செக்ஷன் போட்டு அந்த செக்ஷனிலே என்ன வாசகம் போட்டிருக்கிறார்களோ அதே வாசகத்தை நாமும் வைத்துக் கொள்வோம் என்று போட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து காட்டினால் தான் ஏற்றுக் கொள்ள முடியும். இங்கே வாதத்திற்காகப் பேசுவதை என்னாலே ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

அடுத்து இங்கே சமீப காலத்திலே எதிரொலி பத்திரிக்கையின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அது எங்களைச் சார்ந்த பத்திரிகை அல்ல. ஆனால் ஒரு பிரச்சினை என்றால் ஒரு பத்திரிகையின் ஆசிரியரை மட்டும்தான் கைது செய்வது என்பது கடந்த காலத்திலே உள்ள நடைமுறை. ஆனால் அதனுடைய டைரக்டர்ஸ் போன்றவர்களை எல்லாம் எங்கோ இருப்பவர்களை எல்லாம் கைது செய்து அவர்களுக்கும் அந்த செய்திகளுக்கும் சம்பந்தப்படுத்தி அவர்களைச் சிறையிலே தள்ளவேண்டும் என்று சொல்வது தவறு என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து அதிகாரிகள் பேட்டி கொடுக்கக் கூடாது என்று சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக அதிகாரிகள் பல செய்திகளைச் சொல்லவேண்டிய நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள். ட்ரவுட் ரிஸிஃப் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரி ஒரு இடத்திற்குப் போகிறார் என்று வைத்துக் கொண்டால், குறிப்பாகத் திருச்சிக்குப் போகிறார் என்றால் அவர் போனவுடன் நிருபர்கள் அவரைச் சந்தித்து மத்திய அரசு எவ்வளவு கொடுக்கின்றது, நீங்கள் எவ்வளவு செலவு செய்கிறீர்கள் என்று கேட்டால் அதற்கு அந்த அதிகாரி பதில் சொல்ல முடியாது என்று சொல்லிவிட்டால் பிறகு அந்த அதிகாரிக்கு மரியாதை இல்லாமல் போய்விடும். ஆகவே அதிகாரிகள் ஒரு குறிப்பிட்ட வரம்புக்குள்ளே இருந்துகொண்டு பதில் சொல்வதற்கு அனுமதிக்கப்படவேண்டும். ஆனால் எந்த அதிகாரியும் அவ்வாறு பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு பதில் சொல்லக்கூடாது என்றும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மட்டும் ஒரு குறிப்பிட்ட வரம்புக்குள்ளே இருந்து பதில் சொல்லவேண்டும் என்றும் சொல்வ சரியான ஜனநாயகமா என்பதை எங்களால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

1982 பிப்ரவரி 17] [திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

அடுத்து அதிகாரிகளோ அரசோ தவறுகளைச் செய்கின்ற போது அதுபற்றி உலகத்திற்குத் தெரிவிக்கவேண்டியது பத்திரிகைகளின் பிரதான பங்காக இருக்கின்றது. நாடாளுமன்றத்திலேயோ அல்லது இங்கேயோ ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானமோ அல்லது வேறு வகையான தீர்மானங்களையோ கொண்டு வருகிறார்கள் என்று சொன்னால் அதுபற்றி நாம் தெரிவிக்கின்ற கருத்துக்கள் எல்லாம் பத்திரிகையின் மூலமாகத்தான் மக்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் அதிலே உங்களுக்குப் புறம்பான கருத்துக்கள் சொல்லப் பட்டது என்ற காரணத்திற்காக பத்திரிகையின் மீது நடவடிக்கை எடுத்தால் அது சரியாக இருக்காது.

சிவப்பு நாடா பத்திரிகையை எடுத்துக்கொண்டால் அதிலே பல செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. குறிப்பாக எரி சாராயப் பிரச்சினை பற்றி உலகத்திற்கு முதல் முதல் எடுத்துக் காட்டியதே சிவப்பு நாடா பத்திரிகைதான். மாத்யூமி என்ற மலையாளப் பத்திரிகையிலே வந்ததாகக்கூட சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அதற்கு சில நாட்களுக்கு முன்பாகவே சிவப்பு நாடா பத்திரிகையிலேதான் அந்தச் செய்தி வந்தது. மேலும் பல அதிகாரிகள் செய்த தவறுகள் பற்றி எல்லாம் அந்த பத்திரிகையிலே பிரசுரம் ஆகி இருக்கின்றது. அதற்குப் பிறகு அந்தச் செய்திகளின் அடிப்படையிலே அரசாங்கம் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்திருப்பதாவும் நான் அறிகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் இந்த மாநிலத்திலே கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம் போன்று ஒரிஸ்ஸா மாநிலத்திலேயும் கொண்டுவரப்பட்டதாகச் சொன்னார், தமிழ்நாடு சர்க்கார் கொண்டு வந்ததற்குப் பிறகுதான் கொண்டுவந்ததாகச் சொன்னார். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டு நான் விடை பெறுகிறேன்.

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்: தலைவரவர்களே, அருமை நண்பர் சுந்தரராஜ் அவர்கள் பத்திரிகைகள் சரியாகச் செய்தி வெளியிடுகின்றன என்று சொன்னார்கள். இந்த நாட்டின் பிரதமர் இந்திரா சாந்தி அவர்கள் பத்திரிகைகள் செய்தி வெளியிடுகின்ற தன்மை பற்றி ஒரு கருத்தை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தை ஒத்துக்கொள்கிறார்களா அல்லது அவர் சொல்கின்ற கருத்தைத்தான் வலியுறுத்துகிறாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அந்த விவாதம் எல்லாம் வேண்டாம். நேரம் இல்லை. மாண்புமிகு திரு. என். வி. என். சோமு அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

திரு. என். வி. என். சோமு: தலைவரவர்களே, பத்திரிகைகளுக்கு எல்லாம் வாய்ப்புட்டு போகின்ற கடுமையான சட்டத்தை ஒரு பத்திரிகையாளர் என்ற முறையிலே நான் எதிர்க்கா வீட்டால் என்னுடைய கடமையிலிருந்து நான் தவறியவனாவேன் என்பதை முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதுவரை இங்கே கொண்டு வந்து நிறைவேற்றிய சட்டங்களை

[திரு. என். வி. என். சோமு]

[1982 பிப்ரவரி 17]

எல்லாம் நீங்கள் ஏதோ மக்களுக்காகக் கொண்டு வந்ததுபோல் சொல்லக் கொண்டு வந்தீர்கள். ஆனால் இந்த சட்டத்தை உங்களுக்காக உங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காகத்தான் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் என்ற குற்றச்சாட்டிலிருந்து நிச்சயமாக உங்களால் தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது. முழுக்க முழுக்க ஆளும் கட்சியையும் அமைச்சர்களையும் எதிர்க்கட்சியினரின் நியாயமான குற்றச்சாட்டுகளில் இருந்து காப்பாற்றிக்கொள்ளத் தான் இத்தகைய ஒரு கறுப்புச் சட்டத்தை இன்றையதினம் நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள்.

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூட குறிப்பிட்டார்—அரும்சுவை விவசாய ரத்தைப்பற்றி. அந்த அரும்சுவை விவசாயம் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று, நீதிமன்ற விதிகளுக்கு உட்பட்டு தங்களுடைய பதவியை துறந்த மராட்டிய முதல்வர் அந்துலே அவர்கள் கூட இத்தகைய கறுப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததாக வரலாறு இல்லை. செய்தி இல்லை. அறிஞர் அண்ணாவின் வழியில் வந்ததாக நாம் சொல்லிக் கொள்கிறோம். அறிஞர் அண்ணா என்ன சொன்னார்? “கல்—அடியா கலங்காதே, சொல்லடியா, சோர்வு அடையாதே, மாற்றார் தாக்குதலா மருண்டு விடாதே” என்று சொன்னார். ஆனால் இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சிப் பத்திரிகைகள் எழுதுகின்றன என்று அவைகளை கடுமையான சட்டம் கொண்டு வந்து, இரும்புக் கரத்தைக் கொண்டு நசுக்கத் துவங்குவது விவேகமான செயல் அல்ல, ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமான செயல் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அக்கினிப் பிரவேசங்கள் செய்தும், நெருப்பு ஆறுகளில் எல்லாம் மூழ்கியும்தான் நாங்கள் இங்கே வந்திருக்கிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பற்றி ஏதோ சொன்னார்கள். ஆனால் நாங்களும் அதிலெல்லாம் நீந்தித்தான் வந்திருக்கிறோம். அந்தக் காலத்திலே அறிஞர் அண்ணாவின் திராவிடநாடு இயக்கத்திற்கு கேட்காத ஜாமினா, செய்யாத பறிமுதலா? முரசொலிக்கு கேட்காத ஜாமினா செய்யாத பறிமுதலா, நாங்கள் நடத்தி வந்த திராவிட இதழுக்குக் கேட்காத ஜாமின் தொகையா செய்யாத பறிமுதலா. போர்வாள் இதழுக்கு கேட்காத ஜாமின் தொகையா செய்யாத பறிமுதலா என்பதை யெல்லாம் இங்கு பேசிய நண்பர்கள் தயவுசெய்து, கடந்து வந்த பாதையினை 47 ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டு, அன்பு கூர்ந்து யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஐக்கிய நாடு பொதுச் சட்டப்பேரவை, ஜெனரல் அசெம்ப்லியில் 1947-ம் ஆண்டிலே ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. அந்தத் தீர்மானத்திலே.....

Freedom of information is a fundamental human right and is the touch stone of all the freedoms to which the United Nations is consociated. Freedom of information implies the right to gather, transmit and publish news anywhere and everywhere without fetter.

1982 பிப்ரவரி 17] [திரு. என். வி. என். சோமு]

ஐக்கிய நாடு சபைகளுடைய இந்த தீர்மானத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற எல்லாவிதமான உரிமைகளிலும், பேச்சு உரிமை, செயல் உரிமை, எழுத்து உரிமை எல்லாவற்றிற்கும் உரைகல்லாக இருப்பது எது என்று சொன்னால், எழுத்து உரிமைதான்—பத்திரிகை உரிமைதான். ஆனால் அதையே நீங்கள் புரிந்துக் கொள்ளாத அளவுக்கு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, அவற்றை நசுக்க நினைப்பது, தேவையற்ற செயல் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நல்ல வழக்கறிஞர். பல வழக்குகளில் நானும் அவரும் சேர்ந்து, நீதிமன்றத்திலே அந்தக்காலத்திலே பணியாற்றியிருக்கிறோம். அவர்களுக்கே நன்றாகத் தெரியும். இருக்கிற தண்டனைச் சட்டத்திலேயே இதற்கு ஏராளமான வசதிகள், வாய்ப்புகள் செக்ஷன்கள் இருக்கின்றன என்பது. ஐ. பி. சி. 500 இருக்கிறது. ஐ. பி. சி. 501-ஏ இருக்கிறது. ஐ. பி. சி. 501-பி இருக்கிறது. ஐ. பி. சி. 502 ஏ & பி இருக்கின்றன. இவைகளிலே தண்டித்தால் குறைந்தது 2 ஆண்டுக்காலம் வரையிலே தண்டனை தரலாம். மான நஷ்ட வழக்கிலே சென்றாலும் தண்டிக்கலாம் என்றெல்லாம் இருக்கிற போது இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்தச் சட்டம் வேண்டும் என்றே பத்திரிகைகளுக்கு வாய்ப்பூட்டு போடக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற சட்டமாக இருக்கிறது என்பதை மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதிலேயும் நான் மிகவும் கண்டிக்கத் தகுந்ததாக நினைப்பது ஒரு பிரிவு “நான்-பெயிலபிள்” என்பது. என்ன பாவம் செய்தார்கள் அந்தப் பத்திரிகைகாரர்கள்? அவர்கள் தவறாக எழுதுவதாகவே வைத்துக் கொள்வோம். அவர்களைப் பிடித்து உள்ளே போட்டுவிட்டு, மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டிலே சென்று ஜாமீனில் விடுவிக்குமாறு கேட்டால், மாஜிஸ்ட்ரேட் விடமாட்டார். பிறகு செஷன்ஸ் கோர்ட்டு. அதன்பிறகு உயர்நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று ஜாமீனிலே பத்திரிகைகாரர்களை அழைத்துக் கொண்டு வருவதற்குள்ளாக 10 நாட்கள் ஆகலாம். ஆகவே குறைந்த பட்சம் இந்த “நான்-பெயிலபிள்” என்று இருப்பதையாவது மாற்றுவதற்கு அமைச்சருக்கு மனம் இரங்கவில்லையா என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னொன்று அமைச்சர் அவர்கள் கிரிமினல் புரொசீஜர் கோடை எடுத்து வைத்து பார்த்தார்களேயானால் தெரியும். அதிலே இந்த “நான்-பெயிலபிள்” என்று சொல்கிறார்களே அந்த வார்த்தையை, இந்தச் சட்டத்திலே இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கிறீர்களே—அந்தத் திருத்தம்தான் அசிங்கமாக இருக்கிறது. தேவையில்லாமல் நுழைத்திருக்கிறார்கள். வரிசையாகப் பார்த்தால் தெரியும். 269 நான்-பெயிலபிள், 270 நான்-பெயிலபிள், 271 நான்-பெயிலபிள், 272 நான்-பெயிலபிள், 273, 274, 275. 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285,

[திரு. என். வி. என். சோமு] [1982 பிப்ரவரி 17]

286, 287, 288ஏ, 289ஏ, 290, 291 அத்தனையும் பெயிலபிள். எல்லாம் 'டிட்டோ' போட்டிருக்கும். ஆனால் 292-இந்த அவசரச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுவதற்கு முன்னால் வரை பெயிலபிள் இப்பொழுது 'நான்-பெயிலபிள்' ஆகவே இவ்வளவு பெயிலபிள் சட்டங்களுக்கு மத்தியில் அசிங்கமாக 'நான்-பெயிலபிள்' என்ற வார்த்தையை நுழைத்திருக்கிறார்கள். அதுவும் ஒரு வழக்கறிஞர் சட்ட அமைச்சராக இருந்துக் கொண்டிருக்கிற மாண்புமிகு திரு. பொன்னையன் அவர்கள் காலத்திலே இப்படி கொண்டு வரப்பட வேண்டுமா என்று நான் மிகவும் ஆதங்கத்தோடு கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏதாவது பத்திரிகைகள் தவறு செய்தால், பிரஸ் கவுன்சில் இருக்கிறது. பத்திரிகைகளிலே கூட பார்த்திருப்பீர்கள்.

The press Council of India has upheld the complaint of the Assam Government against 'Dinik Assam' and warned its Editor. என்று.

[இரவு 7-20]

அலாம் டைம்ஸ் என்ற பத்திரிகை ஆசிரியர் தவறு செய்தார் என்ற காரணத்திற்காக அலாம் கவர்ன்மென்ட் புகார் செய்துப் பிரஸ் கவுன்சில் அந்தப் பத்திரிகையை எச்சரிக்கை செய்ததோடு மட்டுமல்ல அந்த ஆசிரியரை கடுமையாக எச்சரித்தும் இருக்கிறது. அன்று ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீதான விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு பேசிய மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதை, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் பேசியதை இங்கே சொல்கிறேன். 'எனக்குத் தெரிந்த வரையில் இந்தச் சட்டத்தை யார் மீதாவது பயன்படுத்த வேண்டுமானால் அதைப் பற்றி ஆய்வு செய்ய ஒரு கமிட்டிக்கு அனுப்பப்படவேண்டும், அந்த சட்டம் தெரிந்த அந்தக் குழு அதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் அப்படி நடவடிக்கை எடுப்பது பொருத்தம்தானா என்று பார்க்க வேண்டும். அதன் பிறகுதான் நடவடிக்கை தொடர வேண்டும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்' என்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது பேசுகிற நேரத்தில் இடைமறித்துக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மசோதாவை புரட்டிப் புரட்டிப் பார்த்தேன். அப்படி ஏதாவது ஒரு பிரிவு, அப்படி ஏதாவது புதிதான வார்த்தைகள் இருக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. இதை சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் அன்புகூர்ந்து தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த சட்டமன்றம் கூடியது முதற்கொண்டு இன்றுவரை நீங்கள் கொண்டு வந்துள்ள ஏராளமான சட்டங்களைப் பார்த்தால் டாஸிட்டஸ் மிக அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1982 பிப்ரவரி 17] [திரு. என். வி. என். சோமு]

Tacitus, a Roman Orator says, "when the State is more corrupt, then the laws are most multiplied." என்று. அரசாங்கம் எவ்வளவு ஊழல் உள்ள அரசாங்கமாக இருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அதிகமாகச் சட்டங்கள் வரும் என்று அவர்கள் சொல்லியிருப்பதை நான் மிக்கப் பணிவுடன் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

THE Hon. THIRU S. RAMACHANRAN: A State means a nation also not necessarily a State Government.

THIRU N.V.N. SOMU: This State means a State Government

THE HON. THIRU S RAMACHANDRAN; No, when the laws are enacted and when you mentioned the quotation of Tacitus it really mean the nation also.

THIRU N. V. N. SOMU:—This Government also is implied as a State. Tacitus means this Government also.

அதோடு மட்டுமல்ல. மாண்புமிகு துணைத்தலைவர் அவர்களே, நான் முடித்துக் கொள்கிறேன், தங்களுக்கு நான் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரு பத்திரிகையாளர் என்ற முறையிலும் பத்திரிகை சம்பந்தப்பட்ட ஒரு தொண்டன் என்ற முறையிலும் இந்தச் சட்ட முன்வடிவின்மீது பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நான் உங்களுக்கு நன்றி சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையாரைப்பற்றி திரு. பாலசுப்ரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள். திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களின் தந்தையார் பண்டிதநேரு அவர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

I would rather have a completely free press with all the dangers involved in the wrong use of the freedom than a suppressed or a regulated press.

என்று பண்டித நேரு அவர்கள் அந்தக் காலத்திலேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

Charles Bradlaugh Says 'Better a thousand fold abuse of the free speech than the denial of free speech. The abuse dies in a day but the denial slays the life of the people and entombs the hope of the race.

வதந்திகள் அல்லது அவதூறுகள் இவை அன்றே மறைந்து விடும். ஆனால் அதற்காகக் கொண்டுவருகிற இந்தச் சட்டத்தால் மாய்க்கப்படுகிற சிந்தனைகள் நிச்சயம் உயிர் பெற்று எழுந்து என்பதை அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

[திரு. என். வி. ஜேன். சோமு] [1982 பிப்ரவரி 17]

குறைந்த பட்சம் பத்திரிகையாளர்கள் ஜாமீனில் வரக்கூடாது என்பதையாவது மாற்றவேண்டும்' அதற்குரிய திருத்தத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

திரு இரா. கருப்பையா: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தியத் தண்டனை விதிக்கோவையையும், 1973 ஆம் ஆண்டு குற்றவியல் நடைமுறை விதிக்கோவையையும் மேலும் திருத்துவதற்கான சட்ட முன்வடிவு இந்த மன்றத்தின் முன் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்ட முன்வடிவை பொறுத்து கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் சில பல கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இது அவசியமற்றது, தேவையற்றது, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இது சட்டமாவதை வன்மையாக எதிர்க்கின்றது. அதோடு தன் கண்டனத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

இந்த சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டுவருவதற்கான காரண நோக்க விளக்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. செய்தித்தாள்கள் பருவ கால பத்திரிகைகள், சுற்றறிக்கைகள், படங்கள் முதலியவற்றில் மிகவும் தரக்குறைவான அல்லது கீழ்த்தரமான செய்திகளை வெளியிடுவது அண்மையில் அதிகரித்து வருவதாக அரசின் நாட்டத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது, அதைத் தடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இது கொண்டுவரப்படுவதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே இது சம்பந்தமாக இருக்கிற சட்டம் 1960 ல் இயற்றிய சட்டமாகும். இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே அரசுக்கு சகலவிதமான அதிகாரம் இருந்திருக்கிறது என்பதை இம்மாதிரியான காரியங்களைத் தடுப்பதற்கு அதிகாரத்தை பெற்றிருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தை நடைமுறையில் செயல்படுத்தி, எந்த அளவிற்கு வெற்றி பெற முடியவில்லை, எந்த அளவிற்கு இந்தக் காரியங்கள் நிறைவேற்ற முடியவில்லை என்ற விவரங்களைக் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால், இம்மாதிரியாக எதுவும் குறிப்பிடாமல், திடீரென்று ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதும், அதைச் சட்டமாக்க வேண்டுமென்று கோருவதும் அவ்வளவு சரியானதல்ல என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்,

நாம் செய்தித் தாள்களைப் பற்றி அறிவோம். செய்தித் தாள்கள் அரசாங்கத்தின் குறைகளை, அரசாங்கம் எடுக்கக்கூடிய தவறான நடவடிக்கைகளை முழுமையாக விமர்சிக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன. மக்களுடைய உணர்வுகளை பிரதிபலிக்கக்கூடிய செய்தித் தாள்கள் தங்கள் கடமையை ஆற்றி வருகின்றன. இம்மாதிரியான சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலம், இன்றையதினம் அரசாங்கம் செய்தித் தாள்களை நடுநிலை

1982 பிப்ரவரி 17]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

யிலிருந்து அரசின் தவறான நிலைகளையும், கொள்கைகளையும் விமர்சிக்கும் செய்தித் தாள்களை அச்சுறுத்தக்கூடிய ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்துவதற்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கின்றது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதிலும் குறிப்பாக, சமீப காலத்தில் அரசு எடுத்திருக்கின்ற நடவடிக்கைகள் — அதாவது எந்தப் பத்திரிகைகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பதை ஆராயக்கூடிய நேரத்தில், தெளிவாக அரசின் கொள்கைகளை, தவறுகளை விமர்சிக்கும் பத்திரிக்கைகள், அதிலும் குறிப்பாக எதிர்க்கட்சிகளைச் சார்ந்த பத்திரிகைகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற உணர்வோடு, அவற்றைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்ற உணர்வோடு, இம்மாதிரியான சட்டங்கள் கொண்டு வரப்படுகின்றது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகவேதான், இந்தச் சட்டம் இன்றையதினம் முழுமையாக இந்த அவையில் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டாலும், மக்களுடைய உணர்வுகளை, எண்ணங்களை, கருத்துக்களை பிரதிபலிக்க கூடிய செய்தித் தாள்கள், எதிர்க்கட்சியினருடைய உணர்வுகளை பிரதிபலிக்கக் கூடிய, எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே உள்ளவர்களுடைய குரலை நெறிக்கக்கூடிய முறையில் இந்தச் சட்டம் பயன்படும். ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்குவதை கபூனிட் கட்சியின் சார்பில் எங்கள் ஆட்சேபணையைத் தெரிவிக்கிறோம் என்றும், எங்கள் வன்மையான கண்டிப்பையும் தெரிவித்துக்கொண்டு, அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை வாபஸ் பெறவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளையும் வைத்து, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. பி முகமது இஸ்மாயில்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, விவாதத்தில் இருக்கின்ற இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைப் பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களை சுருக்கமாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இங்கே விவாதத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற சட்டத் திருத்தம் ஏற்கனவே இருக்கின்ற ஒரு சட்டத்தின் மாற்று என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே, இருக்கின்ற சட்டத்தின்படி தண்டனைக்கு உள்ளாகிறவர்கள், தண்டனை பெற்றாலும், மேலும் அதே குற்றத்தை திரும்பத் திரும்ப செய்கின்ற காணத்தால், அதிகப்படியான தண்டனை வழங்குவதற்கு இந்தச் சட்டத்திருத்தம் கொண்டு வந்திருப்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அவதூறாக, கீழ்த்தரமாக, ஆபாசமாக எழுதினால், அதிகமான லாபத்தைத் தரக்கூடும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில், சில பத்திரிகைகள், சில எழுத்தாளர்கள் இத்தகைய செயல்களில் ஈடுபடுவதினால், அவர்களுக்கு அதிகப்படியான தண்டனை வழங்க இந்தச் சட்டம் வகை செய்வதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம்.

[திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில்]

[1982 பிப்ரவரி 17]

இந்தச் சட்டத்திற்கு எதிராக சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள் அத்தனையும் சட்டம் வேண்டாம் என்ற முறையில் அமைந்திடாமல், இந்தச் சட்டம் பாரபட்சமாக செயல்படுத்தப்படுவதை எடுத்துக் காட்டினார்கள். பல பத்திரிகைகள் அவதூறாக, தாறுமாறாக, கீழ்த்தரமாக எழுதுகிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டி, அந்தப் பத்திரிகைகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்காமல், குறிப்பிட்ட சில பத்திரிகைகள் மீது மட்டும் இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். ஆகவே, நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய இந்தச் சட்டத்தை தூங்க விடாமல், பாரபட்சமற்ற முறையில், வேண்டாதவர்களை மட்டும் தாக்குகின்ற முறையில் இருந்துவிடாமல், யாரையும், எந்தத் துறையையும், எந்தக் கட்சியையும் சார்ந்த பத்திரிகையாக இருந்தாலும், ஆபாசமான முறையில், கீழ்த்தரமான முறையில் எழுதும் பத்திரிகைகள் மீது தவறாமல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இத்தகைய நடவடிக்கை எடுக்கவும் நாட்டிலே மலிந்து வருகின்ற மஞ்சள் பத்திரிகை மீதும், சமுதாயத்திலே கீழ்த்தரமாக எழுதிக் கொண்டிருக்கும் பத்திரிகைகள் மீதும் தண்டனை அளிப்பதற்கு இந்தச் சட்டம் வகை செய்கிறது.

[இரவு 7-30]

அத்தகைய நல்ல காரியத்தை இந்த அரசு செய்கிற போது சமுதாயத்திற்குப் பயனுள்ள காரியத்தைச் செய்வதாக ஆகும் இந்தச் சட்டம் அத்தகைய சட்டமாக இருக்கவேண்டுமென்ற என்னுடைய கருத்தைக் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஐந்து நிமிடத்தில் பேசி முடித்து விடுகிறேன்.

இன்றையதினம் நான் மேலவையில் உட்கார்ந்து கொண்டு முதலமைச்சர் பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். இந்தச் சட்டம் எப்படி வந்தது என்பதற்கு ஆணித்தரமான வாதங்களை எல்லாம் அங்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு மணி நேரத்திற்கு மேல் எடுத்து விளக்கினார்கள்.

**

**

முதலமைச்சர் பேரிலோ, அமைச்சர்கள் பேரிலோ தவறான முறையில் எழுதினாலோ, லஞ்சம் வாங்கினார்கள் என்று எழுதினாலோ ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய சட்டத்தின்படியே மாநாட்டை வழக்கு கோர்ட்டில் தொடரலாம்.

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1982 பிப்ரவரி 17]

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

இப்படி பத்திரிகைகளை மிரட்டுவது என்பது வெள்ளைக் காரன் காலத்தில் கூட இல்லாத புதுமை. வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் இல்லாத சட்டத்தை இன்றையதினம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இது நியாயமா? இதிலே 'காக்கினிபிள்' என்று போட்டுவிட்டு அதே சமயத்தில் 'நான் பெயிலபிள்' என்று போட்டிருக்கிறார்கள். எது ஸ்பூரியஸ், எது டெஃப்மேட்டரி, எது பிளாக் மெயில் என்று சொல்லக்கூடியது யார்? போலீஸ் ஸ்டேஷன் அதிகாரி. அவருடைய டிஸ்க்ரீஷன் படி உடனே அந்தப் பத்திரிகை ஆசிரியரைக் கைது செய்யலாம். அவரை ஜாமீனில் விடக்கூடாது என்ற முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். ஆகவே, இந்த முறையில் கடுமையான மேரசமனை சட்டம் இருக்கக்கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கோவையில் ஏற்கனவே விசாரணையில் இருக்கிறது. தினகரன் பத்திரிகையும் மாலை முரசு பத்திரிகையும் முதலமைச்சருக்கு எதிரான செய்தியைப் போட்டது என்பதற்காக அந்தப் பத்திரிகை அலுவலகங்கள் தாக்கப்பட்டு தற்போது விசாரணை நடக்கிறது. அதைச் சார்ந்த பத்திரிகைகளைக் கோவையில் விற்கக்கூடாது என்ற முறையில் ஜங்கிள் லா இன்றையதினம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படி பத்திரிகைகளை மிரட்டுவது நியாயம் அல்ல. வாய்ப்பூட்டுப் போடுவது நியாயமல்ல. எங்களைப் பற்றிப் பத்திரிகைகள் தவறாக எழுதிவிட்டால் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் போய் புகார் கொடுத்தால் ஏற்றுக் கொள்வார்களா? எங்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு? நான் கோர்ட்டில் சென்றுதான் நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். கோர்ட்டில் கம்ப்ளெயின்ட் கொடுக்கும் முறை ஏற்கனவே இருக்கிறது. அந்த முறைகளை இந்த அரசாங்கம் மேற்கொள்ளலாம். வீராசாமி எம்.எல்.சி. மீதும் எதிரொலி பத்திரிகை மீதும் நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக இப்படிப்பட்ட சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சட்டத்திற்கு மத்திய அரசின் அனுமதி கிடைக்காது. ஒருவேளை அனுமதி கிடைத்தாலும் கோர்ட்டில் நிர்மூலமாக்கப்படும். சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் 'லெட்ஸ் லேஸ்' என்று சொல்லுகிறார்கள். 'லெட்ஸ் லேஸ்' என்று சொல்லலாம். அரசியல் சட்டத்தின் 19வது ஷரத்தில் கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகளைப் பறிக்கக்கூடிய விதத்தில் இது இருக்கிறது. உங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக, உங்களைப் பற்றி எழுதுவதைத் தடுப்பதற்காக உங்களுக்கு ஒரு அரணாகத்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் செய்யக்கூடிய காரியம் எந்தப் பத்திரிகையும் உங்களைப் பற்றி தவறாக எழுதினால் மான நஷ்ட வழக்குப் போடுங்கள் ** அதைவிட்டுவிட்டு இப்படிப் பட்ட காரியங்களில் ஈடுபட வேண்டாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அந்த வாசகத்தை நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1982 பிப்ரவரி 17]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசுகின்றபோது சட்டமன்ற மேலவையிலே அவர் இருந்து கேட்டதாகவும் அப்போது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது** என்று பேசியதாகச் சொல்கிறார் (குறுக்கீடு). அப்படிப் பேசியிருந்தால் பிரச்சினை இல்லை.

திரு வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: அந்தத் தோரணையில் பேசியதாகத்தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: அப்படிப் பேசியிருந்தால் பிரச்சினையே இல்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் பேசியபோது** என்று மேலவையிலே பேசியதாக சொல்லியிருக்கிறார். அப்படிப் பேசி இருக்க முடியாது. எனவே பேசாததை இங்கே சொல்கிறார்...

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அங்கே பேசியபோது நான் இருந்தேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி சொன்னதைப்போல் முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் பேசிய மற்ற குற்றச்சாட்டுகளுக்கு எல்லாம் அமைச்சர் பதில் சொல்லப் போகிறார். அதுபற்றிப் பிரச்சினை இல்லை. * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அந்த வாசகம் இருக்கத் தேவையில்லை, அமைச்சர் இல்லை என்று மறுத்தாகி விட்டது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டமுன்வடிவைப் பொறுத்தவரைக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் பேசுகின்றபோது வேண்டாத பத்திரிகைகளுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்கும் நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். 292 ஏ என்று பிரிவு தற்போது கொண்டுவருவதன் நோக்கம் வேண்டாத பத்திரிகைகளை நசுக்குகின்ற நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற பிரிவு என்று பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அரசினுடைய எண்ணம் அது அறவே இல்லை என்பதை முதற்கண் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டியதைப்போல் தமிழ்நாடு 1960 ஆம் ஆண்டு 25வது சட்டத் திலே அதுபற்றிய ஷரத்துக்கள் இருப்பதை பேசிய உறுப்பினர்களும் அறிவர், அவையும் அறியும். ஆனால், புதிய கிரிமினல் புரசேவர் கோட் மத்திய அரசால் பாராளுமன்றத்தில்

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் உரைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.

1982 பிப்ரவரி 17]

திரு. சி. பொன்னையன்

1960 ஆம் ஆண்டிலே கொண்டு வரப்பட்டது, இந்தத் திருத்தம் பாராளுமன்றத்திலே கொண்டு வரப்பட்டபோது அது சேர்த்துக் கொள்ளப்படவில்லை. ஆக்ட் 25 ஆப் 1960ஐப் பொறுத்தவரைக்கும் அது மாநிலச் சட்டமாகும்.

(இரவு 7-40)

எனவே, மைய அரசு கொண்டு வந்த அந்தச் சட்டத்தில் இது இடம் பெறவில்லை. 1960-ஆம் ஆண்டில் அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தபொழுதே சில காரணங்களின் அடிப்படையில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை Statement of objects and Reasons for the Act 25 of 1960 படித்தால் தெளிவாகத் தெரியும். அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரும் பொழுது அதிலே அன்றைக்குச் சட்ட அமைச்சராகப் பொறுப்பிலேயிருந்த திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இதைத் தெளிவுப் சொல்லியிருக்கிறார்கள். "The press objectionable Matter Act 1951 contains provisions under which action could be taken against scurrilous writing and writings which are grossly indecent or obscene or intended for blackmail. But that Act lapsed on 31st January 1966. There is at present no Law effectively to deal with such writings and this has enabled yellow press to indulge in such writing directed against the persons of status and standing in society. The victims are reluctant to take legal action against the publisher lest it should give undue publicity to this infamous writing. If the growth of such writings is not put down effectively it is possible that the public might gather an impression that anybody can write anything about persons of high status and get away with it. Such a situation would be highly deplorable and it would be felt that the Government would be failing in its duty if they do not take adequate steps to forestall such elements and put them down firmly whenever necessary. என்று அன்றைக்கு Statement of Objects and Reasons-லே 1960-ஆம் ஆண்டிலேயே இதைக் கொண்டு வரும் பொழுது அப்பொழுதே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் அந்தச் சட்டத்திற்கும் தற்போது கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தத்திற்கும் உள்ள ஒரே வேறுபாடு, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசும்பொழுது ஜாமீன் இல்லாமல் ஐந்தாண்டுக் காலம் சிறையில் இருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நான் சொன்னது வேறு. மிஸ் ரெப்ரசண்டேஷன் ஆகிவிடக் கூடாது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். தவறான தகவல் வந்து விடக் கூடாது என்பதற்காகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு மன்றத்தினுள் யா எனைத் தலைவரவர்களே, இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கின்ற திருத்தத்தின்படி முதல் தடவை குற்றம் இழைக்கப்பட்டால் இரண்டாண்டு. In the second instance or subsequent instances five years, non-voluble. ஏற்கனவே இரண்டாண்டுகள் பெயிலிள் என்பதுதான் வேறுபாடு.

[1982 பிப்ரவரி 17]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே இருக்கின்ற சட்டத் திலேயே குறைந்தபட்சத் தண்டனை அறு மாத காலம் என்றிருக்கிறது. அதிகப்பட்ச தண்டனை இரண்டு ஆண்டுக் காலம் அல்லது ஃபைன் என்று இருந்தது.

அந்தக் குறைந்தபட்சத் தண்டனையைப் பொறுத்த வரைக்கும் ஒரு மாற்றத்தையும் தற்போது மேற்சொள்ளவில்லை. குறைந்தபட்சத் தண்டனை அந்த அறு மாத காலமாவே தொடர்ந்து இருக்கிறது. அதிகப்பட்சத் தண்டனையைப் பொறுத்தவரைக்கும், அதுவும் குறிப்பாக அது போன்ற, Scandalously, grossly indecent, and matters which inted to blackmail, என்ற விடப்படையில் இதுபோன்ற செய்திகள் வருமேயானால் இப்பொழுது இரண்டாவது முறையாகத் தொடர்ந்து அந்தத் தவறைச் செய்யுப்பொழுது—முதல் முறை ஒருவர் தவறைச் செய்கிறார்; அவருக்கு எடுத்தவுடன் குறைந்த பட்சமாக 6 மாத கால தண்டனை என்று அவர்களுக்குத் தண்டனை நீதிமன்றத்திலே கிட்டாது; சட்டத்திலும் இடமில்லை. ஆனால் இரண்டாவது முறையாக அவர்கள் அந்தத்தவறைத் தொடர்ந்து செய்கிற பொழுதுதான் குறைந்தபட்சத் தண்டனை அந்த ஆறு மாத காலம் என இருக்கிறது. If one contiously indulges in such activities then only he is liable for the punishment under the proposed Act and also unde the existing Act". எனவே, அந்த இரண்டாண்டுக் காலம் அகை பட்சமாக இரண்டாவது முறைத் தொடர்ந்து தவறைச் செய்பவர்களுக்கு ஏற்கனவே இருந்ததைத் தற்போது ஐந்தாண்டு காலம் "with fine" என்று மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமங்கன்: அவர்கள் பேசும் பொழுது ஸ்கரிலஸ் என்பதற்கு Oxford Dictionary—இல் indecent language என்னும் பொருளோடு சொன்னார்கள். சட்டத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் Oxford Dictionary என்ன சொல்கிறது என்பதை விட, ஸ்கரிலஸ் என்பதனை Explanation 1 to S.c.292(A)—லே தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. For the Purpose of this Section, Explanation (A) the word "Scandalous" shall be deemed to include any matter which is likely to be injurious to morality or is calculated to injure any person" என இருக்கிறது.

தனிப்பட்ட முறையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசுகின்றபொழுது மூக்குத்தி பத்திரிகை, காமம் எனும் பத்திரிகை, வேறு ஏதோ மாயா என்ற பத்திரிகை பற்றியெல்லாம் கொள்ளார்கள். அந்த பத்திரிகைகள் ஆபாசமாக வருவதாகவும் அதை தடுக்க அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது என்பதைப் பற்றியெல்லாம் கேட்டார்கள். There is vast distinction between Section 292(A) 293 again read with 95 of the Cr. P. C. காரணம், 292-(ஏ)-ன் கீழ் எடுக்கப்படுகின்ற நடவடிக்கை, தனிப்பட்ட ஒருவர், அல்லது, சிலர் கலெக்டிவ்லி collectively when they are inj re

1982 பிப்ரவரி 17] [திரு.சி. பொன்னையன்]

அப்பொழுதுதான் அந்த ப்ரொவிஷன்ஸ் அட்ராக்ட் ஆகிறது. ஆனால் மூக்குத்தி பத்திரிக்கை, மாயா பத்திரிகை, காமம் பத்திரிகை....

திரு. அ. இரகுமன்கான்: நான் அமைச்சருடைய பேச்சில் குறுக்கிடுவதற்காக மன்னிப்பு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுவல்ல என்னுடைய நோக்கம். காரணம், நான் சொல்ல விரும்புவது சட்டத்தின்படி நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது என்று அமைச்சர் சொல்கின்ற காரணத்தினாலே, நான் அவருக்கு விளக்கம் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆப்ஜக்ட்ஸ் அண்ட் ரீசன்ஸில், 'செய்தித் தாள்கள், பருவகாலப் பத்திரிகைகள், சுற்றறிக்கைகள், படங்கள், முதலியவற்றில் மிகவும் தரக்குறைவான அல்லது கவர்ச்சிகரமான செய்திகளை வெளியிடுவது அண்மையில் அதிகரித்து வருவதாக அரசின் நாட்டத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு வெளியிடுவதைத் தடுப்பதற்கு இந்தத் திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது என்று உள்ளது. அரசுக்கு, ஏற்கனவே ஆபாசச் செய்திகள், படங்கள், வெளியிட படுகின்றன அந்தப் பத்திரிகைகளில் என்று தெரியவில்லையா? நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையா? அதற்குச் சட்டம் இல்லையா என்று கேட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமன்கான் தற்போது சொன்னதைத்தான் முன்னரும் சொன்னார். நான் அதைப் புரிந்து கொண்டுதான் விளக்கம் சொன்னேன். 292 (ஏ) நோக்கமெல்லாம் அப்படி Scurrilous, grossly indecent or matters with intent to blackmail என்று வருகின்ற பொழுது, அவை That should be likely to be injurious/either to morality or calculated to injure any person என்ற அடிப்படையில்தான் அவைமீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். ஆனால், மூக்குத்தி, மாயா என்று நீங்கள் சொன்ன ஆபாசப் பத்திரிகைகளைப் பொறுத்தவரை அவைகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க, ஏற்கனவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் மாலு அவர்கள் சட்டிகாட்டியதைப் போல், 272 இருக்கிறது. 293 இருக்கிறது, கிரிமினல் ப்ரொசீஜர் கோட் 95-வது பிரிவு இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில்தான் கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்க வழியிருக்கிறது. தற்போது பிரச்சினை 292, which is a separate Section, which is per aining to an individual who whould be injured in view of the publication of such matters which would be scurrils or indecert or matters which intend to blackmail' எனவேதான் இதையும் சேர்த்து இணைக்க வேண்டாம் என்று கொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்து அந்த ஆபாச பத்திரிகைகள் நான் அதற்கும் விளக்கம் தர கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ணன் அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது கூட அதைப்பற்றி சொன்னார்கள். ஆபாசப் பத்திரிகைகள் சில மிக ஆபாசமாகச் செய்திகளை வெளியிடுகின்ற பொழுது, அவற்றைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருக்க காரணம் என்ன? ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1982 பிப்ரவரி 17]

பத்திரிகைகள் என்ற காரணமா என்று கூடக் கேட்டார்கள்? அது எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த பத்திரிகையாக இருந்தாலும், யார் நடத்துகின்ற பத்திரிகையாக இருந்தாலும் கண்டிப்பாக அந்தப் பத்திரிகைகள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை According to the provisions of Sec. 292, and 293 read with Sec. 95 of Cr. P. C. எடுக்கப்படும் என்ற உறுதியினை நான் அவைக்குக் கூற விரும்புகிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன்: நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வதாச் சொன்னார்கள். ஆனால், ஏன் எனவே பெண் உரிமை இயக்கம் என்ற அமைப்பும், ஜனநாயக மாதர் சங்கம் என்ற அமைப்பும், 2-9-1979 அன்று மாண்புமிகு ஆர். எம். வீரப்பன் அவர்களிடம் ஒரு மகஜர் கோடுத்திருக்கின்றன, இப்படிப்பட்ட உபாசமானவை பற்றி. அதிலே நடவடிக்கை எடுக்கவே இல்லையே?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எந்த எந்தப் பத்திரிகைகள் ஆபாசப் பத்திரிகைகள், எவை மீது நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்ற குறிப்புகள் தற்போது என்னிடம் இல்லை.

(இரவு 7-50)

ஆனால் அவைக்கு நான் அரசின் சார்பிலே தருகின்ற உறுதி ஆபாசப் பத்திரிகைகளை யார் வெளியிட்டாலும், யார் எழுதினாலும் எந்த அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் கூட சட்டத்தை மீறுகின்றபோது அவர்கள் மீது சட்டம் தன் கடமையைக் கண்டிப்பாகச் செய்யும், என்ற உறுதியை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ணன் அவர்கள் பேசும்போதும் திரு. சுந்தரராஜன் அவர்கள் பேசும் போதும் ஏன் ஒரு பத்திரிகை யினுடைய டைரக்டர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. விதி களுக்கு மாறாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். செக்ஷன் 499 & 500 ஐ. பி. சி. பிரகாரம் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது என்பதனை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன் ஆனால் 292 (எ) பொறுத்தவரைக்கும்

“Whoever causes to be printed in any newspaper, periodical or circular exhibit or causes to be exhibited”

292 (d) : Whoever takes part in or received profit from any business in the course of which he knows that there is a reason to place any such Newspaper, Periodicals, Circular, etc.

292 (e) : Whoever advertises or makes known by any means whosever for any person who is ready to engage in any Act which is an offence under this Section”.

1982 பிப்ரவரி 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

என்று இருக்கிறது. சட்டரீதியாக நடவடிக்கை எடுத்தது தவறு என்று சொல்ல முடியாது. சட்டத்தில் நடவடிக்கை எடுக்க இடம் இருக்கிறது என்பதனை மட்டும் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரு புகிறேன். வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் இல்லாத சட்டத்தை தற்போது கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று மாண்புமிகு கிருஷ்ணமூர்த்தி சொன்னார்கள். 1960 ஆம் ஆண்டு வெள்ளைக்காரன் பாரதத்தில், தமிழகத்தில் இல்லை என்பதை மாண்புமிகு கிருஷ்ணமூர்த்தி அறிவார் என்று நான் நம்புகிறேன். இந்தச் சட்டம் 1960-லே இருந்த ஒன்றுதான். அப்போது இருந்ததற்கும் இப்போது இருப்பதற்கும் ஒரு மாற்றம் 'பெயிலபிள்' என்று முன்பு இருந்தது. முன்பும் cognisable தான். தற்போதும் cognisable தான். முன்பும் B for the Magistrate தான். இப்போதும் Before the magistrate தான். முன்பு Bailable தற்போது Non-bailable.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் சோமு அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். போலீஸ்காரர்களே நினைத்தால் கூட பெயிலில் விட முடியாது என்று நீங்களை சொல்லுகிறீர்கள் காவல் துறை அதிகாரிகள் இந்தச் சட்டத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்துவார்கள் என்று. தவறாகப் பயன்படுத்தக் கூடிய அந்த காவல் துறை அதிகாரியிடனிடத்தில் 'பெயிலபிள்' என்ற அதிகாரத்தைக் கொடுத்த உங்களுக்கும் மறுப்பதற்குப் பதிலாக நீதி வழங்குகின்ற நீதி மன்றத்திற்கு நான்-பெயிலபிள் என்று இருக்கின்ற போது, நீதி மன்றத்திலே கண்டிப்பாக அவர்களுக்குப் பெயில் கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. அங்கு உதாரணமாக சொல்லுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சோமு அவர்கள் சொன்னார்கள் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டிலே கிட்டாமல், செஷன்ஸ் கோர்ட்டிலே பெயில் கிட்டாமல் உயர்நீதி மன்றத்திலே கூட சென்று 10 தினங்கள் ஆகிவிடுகிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படி இல்லை, எ று தற்போது கேள்விப்பட்டேன். அண்மையிலே இந்த சட்டத்தின் மூலம் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டவர்கள் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டிலே அடுத்த தினமே பெயிலில் வந்திருக்கிறார்கள் என்று கூட கேள்விப்பட்டேன். நடைமுறையிலே நீதிமன்றங்களிலே எப்படி பெயில் கிடைக்கிறது என்பது நமக்கு தெரிந்த ஒன்றுதான். ஆனால் அனைவருக்கும் ஒரு உறுதி மொழியை மட்டும் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் எந்த ஒரு எதிர்க்கட்சியினுடைய பத்திரிகைகளையோ, ஆட்சிக்கு வேண்டாதவர்களுடைய பத்திரிகைகளையோ, அடக்குவதற்கோ நசுக்குவதற்கோ கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம் அல்ல இது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் இஸ்மாயில் அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். இதுபோன்ற சட்டம் தேவை என்பதை வலியுறுத்தி சொன்னார்கள். அதன் காரணத்தையும் சொன்னார்கள். சில பத்திரிகைகளிலே மிகவும் ஆபாசமாக செய்திகள் எல்லாம் வெளியிட்டு அவை கண்டிக்கத்தக்க அளவில் இருப்பதையும், இது போன்ற சட்டங்கள் தேவை என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்

[திரு. கி. பொன்னையன்]

[1982 பிப்ரவரி 17]

இம்மாதிரி அவர்கள் பேசும் போது சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் அவர்கள் சொன்னார்கள் பாரபட்சம் என முறையிலே இந்தச் சட்டம் பயன்படுத்துப்படக் கூடாது என்பதனை சொன்னார்கள். அவருடைய அந்த நல்ல அலோசனையை கண்டிப்பாக அரசு கடைபிடிக்கும் என்று தெளிவாக சொல்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுந்தரராஜ் அவர்கள் பேசும் போது அவர் இந்தச் சட்டம் வந்துவிட்டதைப் பற்றி சுற்று அதிகமாக வேதனைப் படுவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் 1960 ஆண்டிலேயே காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே வந்த சட்டத்தை, இதே ஷரத்தை மத்திய அரசு தற்போது மீண்டும் கொண்டுவருவதற்குக்கூட ஒரு பில்லை அண்மையிலே இன்டரூஸ் செய்திருக்கிறது. மீண்டும் அந்த பில்லை கொண்டுவர மத்திய அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மட்டும் நான் சொல்லி, இந்த சட்ட முன்வடிவை ஆலோசனையாக மாறு தான் வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“ஆளுநர் அவர்களால் 20-9-1981-ஆம் தேதியன்று பிறப்பிக்கப்பெற்ற 1981-ஆம் ஆண்டு இந்திய நடைமுறைச் சட்டக் கோட்பாடு, குற்றயியல் நடைமுறை விதிக்கோவை (தமிழ் நாடு திருத் அவசரச் சட்டத்தை (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் எண். 198) இப்பேரவை நிராகரிக்கிறது.”

திரு. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஜனநாயகத்தின் அடிப்படை உரிமை பத்திரிகை உரிமை. அதைப் படுகொலை செய்யும் கொடுமையாளர் இந்தக் கருப்புச் சட்டத்தை எதிர்க்கிற விதத்தில் எங்களுடைய எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கும் விதத்தில், இந்தச் சட்டத்தைக் கிழித்து எறிகிறேன்.

(உறுப்பினர் சட்டத்தைக் கிழித்து எறிந்தார்)

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, தோல்யுற்றது.

திரு. வி.கிருஷ்ணமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, இந்த ** சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு தீர்மானம் முன்னேற்றக்கூடிய ஒரு பார்மியாக இங்கே இருக்க விரும்பவில்லை. அதை எதிர்த்து, எங்களுடைய வருத்தத்தைத் தெரிவித்து வேளியேறுகிறேன்.

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஆலோசனையாக மாற்றப்பெற்றது.

1982 பிப்ரவரி 17]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: *** கட்டுப்படுத்துவதற்கும், நீக்கவும் தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. *** வார்த்தை அவைக் குறிப்பில் இருக்காமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அந்த வார்த்தையை அவைக்குறிப்பில் இருந்து நீக்க உத்தரவிடுகிறேன்.

THIRU V. KR SHNAMURTHI: It is a Jungle Law.
We do not want to a party to pass it.

(தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்பு செய்தனர்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: 1982-ஆம் ஆண்டு இந்திய தண்டனைச் சட்டக்கோவை, குற்றயியல் நடைமுறை விதிக்கோவை (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்ற பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 3/1982 ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள பெறவேண்டும்).

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டுசட்டமுன்வடிவுபிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவு 2

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை விதி 100(2)-ன் படி திரு ரகுமான்கான் அவர்கள் திருத்தத்தை முன்மொழிய அனுமதிக்கப்படவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் பிரிவை எதிர்த்து வாக்களிக்கலாம்.

பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: பிரிவு 2 சட்டமுன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பெற வேண்டும்.

பிரிவு 2 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு-3

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை விதி 100 (2)-ன் படி திரு ரகுமான்கான் அவர்கள் திருத்தத்தை முன்மொழிய அனுமதிக்கப்படவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் பிரிவை எதிர்த்து வாக்களிக்கலாம்.

பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: பிரிவு 3 சட்டமுன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பெறவேண்டும்.

பிரிவு 3 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 4 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1982 பிப்ரவரி 17]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் 1982-ஆம் ஆண்டு இந்திய தண்டனைச் சட்டக்கோவை, குற்ற மியல் நடைமுறை விதிக்கோவை (தமிழ் நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண்.3/1982) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்குவிடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று நாளை 18-2-1982 தேதி காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை இரவு 7.57 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

7. பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்

100. தமிழ்நாடு 1963-ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்க விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து உணவு கூட்டுறவுத் துறையின் 10-12-1981-ஆம் தேதியிடப்பெற்ற 932-ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு [தமிழ்நாடு 1961-ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 119 (4) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது).

(ஆ) அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்

27. தமிழ்நாடு 1982-ஆம் ஆண்டு கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள் மருந்துப் பொருள் சட்டத்தின் கீழ் குற்றஞ் செய்பவர்கள், குண்டர்கள், விபசாரக் குற்றஞ்செய்பவர்கள், சட்ட விரோதம் கப் பிறரது நிலத்தில் குடிசை போடுபவர்களின் செயல்களைத் தடுக்கும் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 7/1982)